

CÂNTĂRILE APOCALIPSEI

Traian Dorz

Ție ... ISUSE ...

Preaiubitul inimii mele, cântările întregii iubiri din inima mea ;

Ție ... Dorul dorurilor mele, nostalgia celui mai dulce Dor ;

Ție ... scumpa și veșnica mea dragoste, cântările dragostei cele mai neprihănite și mai fierbinți ...

...Și Ție ...

Crin alb, neprihănit și scump ...
...cu care sufletul meu a cântat
și cântă împreună ...
...Mulțumirea veșnică a celei mai
neprihănite și mai scumpe dintre iubiri

Și vouă ...
...Suflete alese, vouă care iubiți ...
O, numai vouă ...
...Celor în care arde puternică, fierbinte, nemarginită ...
Dragostea Lui ...
...Pentru că numai voi ...
...le puteți înțelege ...

Traian Dorz

ISUSE ...

O, Isuse, cu umede priviri,
Ți-aduc aici prinosul duioaselor iubiri ...
În slove înșirate, pe firele de vers,
E plânsul și cântarea și dorul meu neșters .

E inima întreagă cu dragostea din ea
Deschisă, ca la-ntâia atingere a Ta.
În marea ei de flăcări sunt simțuri și trăiri
Înalte ca durerea statornicei iubiri ...

Și jaru-acestor doruri o mistuie-n suspin,
De-aștept cu buze arse o șoaptă și-un alin.
În lunga-nșiruire de versuri și cântări
Suspina mistuirea aprinselor chemări ...

Și grămădit aleantul iubirii fără saț
Din multa așteptare a ochilor scăldați.
O iartă dacă-n carte,
Va fi vre-un gând nebun,
Că-n doru-aprins, adesea,
Eu n-am știut ce spun ...

Și n-am știut, adesea, cuvântul ce-l aleg,
Să-ncapă-n el iubirea și focul meu întreg,
Să pot să-l spun în felul în care zace închis
În inima-mi de flăcări și-n ochii mei de vis.

Iar dacă doru-acesta de Tine-o fi primit,
Ca mirul Magdalenei,
Tot dorul mi-e-mplnit.
Și chiar de n-aș fi-n lume de nimeni înțeleș
Când voi vedea că Mâna-Ți
Podoabe a cules.

Și-n umeda privire, fiorul lor ascuns
Voi ști c-a mea dorință Isuse mi-ai pătruns,
Că Tu știi tot
Și dorul și plânsul tăinuit
Și dragostea aprinsă din care au zămislit

Și câte jertfe-n ele a trebuit să țes

Și mi-e de-ajuns, Isuse, că Tu m-ai înțeles ....

ÎN AȘTEPTAREA MIRELUI 1943

TE CHEM

Cum zorii cheamă ziua
Și-amurgul cheamă luna
Cum vulturul-nalțimea
Cum muntele furtuna

Așa Te chem întruna
Să fiu al Tău Isuse
Al Tău pe totdeauna

În patime, în moarte
Și-n viață să fim una
Precum îmi ești Tu Capul
Să-Ți fiu și eu cununa ...

În ochii mei aprinde
Din ochii Tăi - lumină
În vorba mea Tu pune
Vorbirea Ta divină

Fă-mi fața-nseninată
Ca Fața Ta senină.
Fă-mi pașii totdeauna
Cărarea Ta s-o țină
Și mâinele-mi cu lucru
În via Ta le-mbină

Dă-mi sufletului liniști
Și gândului hodină
Precum în al Tău suflet
E liniște deplină

Fă-mi inima de pace
Ca Inima Ta plină
Dorință fără-astâmpăr
În dorul Tău mi-alină
Să fiu cu Tine Una
Ca ramul din tulpină.

Ființa mea Isuse
Cu-a Ta se contopească
Din moartea vieții mele
Viața Ta să crească.

Și slava care umple
Ființa Ta cerească.
Să-mi umple întregul suflet
Și tot mai mult să crească.

S-ajungă toată viața
Pe veci să-mi stăpânească.
Toți câți or să mă vadă
Pe Tin' să te privească

Toți câți mă vor cunoaște,
Pe Tine Te cunoască.
În glasul meu s-audă
Vorbirea Ta cerească.

Viața Ta în mine
Deplin să strălucească
Pân' ce dorita clipă
Veni-va să unească.

Pe veci cu Tine-o viață
Ce-a stat să părăsească
De dragul Tău și lumea
Și slava pământească.

Căci mai presus de toate

A vrut să Te iubească.

CUNUNĂ-MĂ CU TINE

Isuse Mire Veșnic
Al slăvilor senine,
M-ai logodit cu Cerul,
Cunună-mă cu Tine.

Fă-mi zilele cu dorul
Și dragostea Ta pline,
Ca vulturul cu stânca,
Cunună-mă cu Tine.

Și-n dulcea-mbrățișare
Tu tot mai strâns mă ține
Ca iedera cu pomul,
Cunună-mă cu Tine.

Ca stelele cu bolta
Ca nopțile senine
Ca dragostea cu dorul
Cunună-mă cu Tine.

Să fiu al Tau Isuse
Cu tot ce am în mine
Al Tău pe totdeauna
Cunună-mă cu Tine.

NĂDEJDEA MEA

Nădejdea mea preafericită
Prieten bun și scump și drag
Ce dulce-Ți simt pășirea sfântă
Pe albul sufletului drag.

Ce limpede Ți-aud bătaia
Duoase inime din sân
Când ostenit aplecu-mi capul
Pe pieptu-Ți iubitor să-l țin.

Ce darnic Doamne Tu mă sature
Cu-azimi de mii de doruri când
Din lungi cutreierări din lume
La masa Ta mă-ntorc flămând.

Cu câtă grija-mi porți Tu pașii
Prin spinii lumii să mă treci
Să nu mă-nșele iar vrășmașul
Pe-a ispitirii lui poteci.

O ... scump și bun și drag Prieten
Din mii de versuri azi m-adun
Și crinul cel mai alb, mireasma
Sub cruce-nlăcrimat Ți-l pun.

DE DORUL TĂU

De dorul Tău, Isus iubit
În dragostea Ta arse
Și inima spre răsărit
Și fața ni-s întoarse.

Isus, Isus,
Și Te-așteptăm
Cum crinii așteaptă rouă
Privind spre ceruri Te chemăm
Cu mâinile-amândouă.

Treci peste anii trecători
O, Mire drag și vină
Ne du mai sus mai sus de nori
În Țara de lumină.

În clipa când ni-i cununa
Cu-a slavei Tale Taine
Schimbați în chipul Tău ni-i da
A păcii albe haine.

Iar noi iubit și scump Isus
Ți-om duce-n brațe pline
Toți crinii dorului nespus
Și-ai dragostei de Tine.

Și Ți-i vom presăra în drum
Vrăjiți pe veci de Tine
Precum îți presărăm acum
A dragostei suspine.

Și-n zorii fiecărei luni
Ți-om pune la picioare
Din pomul albelor minuni
Pe cea mai albă floare.

Și-Ți vom cânta Isus iubit
De drag o veșnicie
Că Te-am chemat și Te-am dorit
Cât nimenea nu știe.

CU SUFLET ALB

Cu suflet alb de nevinovăție
Înfiorați de-atâtea frumuseți
Vin tinerii ca să-Ți aducă Ție
Isuse zorii altei tinereți.

Isus iubit ca roua-mbelșugată
Venim ca să-Ți aducem Ție-n dar
În orice piept o jertfă ne-nfricată
Și-n orice sân un crin pe-al Tău altar.

Venim din văi de moarte și ruine
Cu ochi scăldați în Haru-Ți minunat
C-atâtea sfinte bucurii în Tine
Și-atâta fericire am aflat.

Din toate cele patru părți de lume
Suim spre Tine mii și mii de mii
Având pe buze-aceleași dulce Nume
Și-n piept aceleași Sfinte bucurii.

Sub crucea Ta aducem fiecare
Potirul alb al crinilor din noi
Să-L umpli Tu cu sfântă-nflăcărare
Și să ne-arunci în lupta Ta apoi.

Ne-om dărui deplin și tuturor
Pământul pentru Cer să-L cucerim
Privind cu ochii-n lacrimi aurora
Cerescului dorit Ierusalim.

Vom suferi și noapte și urgie
Știind că în curând noi vom purta
Pe frunte-n fericita Veșnicie
Cununi de slăvi și sărutarea Ta.

DORUL DORURILOR MELE

Dorul dorurilor mele
Strălucit și sfânt și 'nalt
Toată dragostea mea suie
Către Țărutul celălalt

Cum vrăjite-n dor de țărături
Cheam-un val pe altul val
Mi se cheamă-a mele doruri
Către Țărutul de cristal

Orice clipă îți aduce

Alt nou dor acolo Sus
Unde inima-mi cu toată
Dragostea din ea mi-ai dus.

Alt nou dor... în orice clipă
Îți aduce-n scumpu-Ți prag
Tot ce pot avea pe lume
Mai de preț mai bun mai drag.

Alte clipe alte doruri
vin să-Ți spun cu lacrimi cât
Te dorește-un suflet care
Te iubește atât atât.

Cât Te cheamă cât suspină
Cât dorește clipa când
Poala albei Tale haine
Ți-o va săruta plângând

Care-i valul ce m-ar duce
Până dincolo-ntr-un salt
Dorul dorurilor mele
De pe Țărnuț Celălalt.

ISUSE IUBIT !

Isus iubit, a noastră tinerețe
Sub crucea Ta, ca jertfă, Ți-am adus
Cu strălucirea sfintei Tale Fețe
Tu-mbrac-o-n slava zărilor de Sus

E singurul dar ce-Ți putem aduce
În schimbu-atâtor veci de frumuseți
Ce ne-ai gătit prin Jertfa de pe Cruce
În Cerul fericitei tinereți.

Condu-ne Tu pe drumuri de lumină
Spre culmi cerești de har să năzuim
Aprinde-n noi dorința Ta divină
Din slăvi în slăvi spre Tine să plutim

În ochi ne dă lumina Fericirii
În piept puteri de jertfă să ne-adui
În glas ne-adu chemările Iubirii
Și-apoi în lumea urii să ne pui

Te vom mărturisi în întreaga lume
Cu-avânt și cu curaj nebiruit
Muri-vom pentru dulcele Tău Nume
Tot fericiți, precum am și trăit ...

FERICITA MEA NĂDEJDE

Fericita mea Nădejde
Mire drag și preaiubit;
ce-nălțimi, ce slăvi, ce haruri
vieții mele-ai desvelit!

Ce oceane de lumină
cu-adâncimi de vis măreț
stăpanite de atâtea
mii de mii de frumuseți!

Ce de ceruri presărate
Cu intinse mări de flori
Strălucind în mii de chipuri
Cu-alte noi și noi culori!

Ce nespuse, ce slăvite
Nalte și adânci minuni
Inundate -n mii de raze
Curcubeie și cununi !...

...cine-s eu, Stăpâne-al Slavei
Cerului mai sus de Rai
Să mă-nvrednicești de-atâtea

Fericire câtă-mi dai ?

Că mi-ai dat și-mi dai cât Doamne,
nici cu gândul nu socot !
Și-n extaz, privind spre Tine,
Doar să plâng,
Atâta pot ...

ISUSE, PLINĂTATE

Isuse, Plinătate de Viață și-nviere
Belșugul veșniciei spre care năzuim,
Umplut-ai viața noastră cu har și cu putere
Ca moartea și viața din noi s-o biruim

Că-n Tine-avem, Isuse, în orice zi tărie
Să smulgem rădăcina păcatului din noi
Să-ntâmpinăm durerea cu cânt de bucurie
Și urcând să nu ne-ntoarcem privirile-napoi

În Tine-avem curajul ca-n liniște senină
Să așteptăm și moartea, pe ultimul vrăjmaș
Căci Tu ne-ai dat asupra-i învingere deplină
Scăpându-ne în Slava de-al spaimelor locaș.

Din "împărat al spaimelor" cum o priveam odată,
Tu ai făcut, prin moarte, din moarte pentru noi
Un sol dorit ce-aduce solia așteptată:
Chemarea fericită spre Țara de Apoi...

Viața vieții noastre, de-aici și-n veșnicie
Nădejde fericită spre care ne-avântăm
Azi, crinii mulțumirii, cu plâns de bucurie
Din inimile noastre – în poală-Ți semănăm.

ISUSE, CULME MINUNATĂ !

Isuse, culme minunată
De unde văd pe Dumnezeu
Ce viața binecuvântată
Adus-ai sufletului meu !

E-atâta bunătate-n Tine
Stăpâne-atât de scump și bun
Cât cu-al meu glas, printre suspine
În veci eu n-am să pot să spun

Atâta Milă și iubire
Isuse-n Tine am aflat
Cât n-o să poată niciodată
Să spună-un ticălos iertat.

Atâta Dragoste și Pace
Eu aflu -n Tine zi de zi;
Mai mult de cât putut-am crede
Sau mi-am putut închipui.

Cu ce înfiorate glasuri
Isuse, Ți-aș putea cânta
Când Tu mă faci să văd acuma
Ce nici n-aș fi putut visa ?

Cu ce cuvinte da-ți-voi slavă
Când Tu mă faci, acum, să am
Atâta har cât altădată
Nici să-mi închipui nu-ndrăzneam ?

Cu ce, când glasul gurii mele
E-atât de slab, e-atât de mic
Și-n neputința mea, Isuse,
nimic n-am ce-Ți jertfi... nimic

Primește jertfa unor lacrimi
Și darul cântecului mult
Din fundul unei inimi care
Ți-ar da

Dar n-are ce, mai mult...

FII BINECUVÂNTAT ISUSE !

Fii binecuvântat Isuse,
În veci fii binecuvântat,
Căci ai lucrat în viața noastră
În chip atât de minunat.

Am fost căzuți în fărdelege
Mergeam din ce în ce mai jos
Tu ne-ai scăpat și-abia acuma
Vedem din ce adânc ne-ai scos.

Din văi de chin și de tristețe
Mereu în jurul Tău ne-aduni
Noi Te urmărim și-abia acuma
Vedem pe ce 'nălțimi ne sui.

Abia acum gustăm dulceața
Și harul noii Tale vieți
Când Tu ne porți din slavă -n slava
Atâtor mii de frumuseți.

Abia acum când fericirea-Ti
Ne-nalță-n ceru-Ți minunat
Cântăm plângând de bucurie
Isus, fii binecuvântat !

ISUSE DULCE

Isuse dulce, Urzitorul
Eternei mele mântuiri
mă copleșește greutatea
slăvitei Tale fericiri.

Cu-atâta mare de lumină
și plinătăți de bucurii,
umplut-ai inima-mi sfașiată
de chinu-atâtor ani pustii!

In biata-mi inimă firavă
adus-ai munți de haruri grei
și-atâta fericită slavă
de-o-nfrânge greutatea ei...

Ce-i biata, inimă de carne
Și-i slab al ei subțire cort
mă doare-atâta fericire
și, Doamne, nu mai pot s-o port...

Ți-am dus durerile nespuse
putut-am duce-amaru-Ți tot,
dar fericirea azi Isuse
și slava-Ți parcă n-o mai pot.

E mult mai mult de cât încape
în bietu-mi suflet obidit
și copleșit suspin... Isuse
De cât am fost învrednicit !

FECIOARĂ ÎNȚELEAPTĂ

Fecioară înțeleaptă cu candela aprinsă
Ce treaza-aștepți într-una pe Mirele iubit,
Coboară înserarea, pe fața zilei stinsă,
Și Mirele, fecioară, nici astazi n-a venit ...

Pe-albastrul Cer se-anină puzderie de stele,
Strălucitori luceferi răsar în lung și-n lat;
Dar, nici în seara asta, o, nu e printre ele
Luceafărul, fecioară, ce-atât L-ai așteptat...

Se-ntinde, ca o mreață, a somnului ispită
Lumina să ți-o stingă, vegherea să ți-o ia,

Tu suflet alb și candid, rămâi nebiruită,
Căci lunga-ți priveghere curând se va găta.

Cu candela credinței aprinsă,
O, fecioară,
În râu de lacrimi ochii tu spală-ți-i de somn
Și-n haina curăției, așteaptă-n prag afară
Dorita arătare a scumpului tău Domn !

Nu-i nici-o luminiță, în sat, la nici-o casă,
Că nicăieri nu-i parcă un singur suflet treaz;
Tu, singură, fecioară, a cerului mireasă
Veghezi ...
Prin câte chinuri, cu lacrimi pe obraz...

Veghează! Mai veghează, mai suferă o clipă !
În candela sleită, mai toarnă untdelemn !
Vor trece toate-acestea, vor trece-așa de-n pripă
Cum n-ar fi fost vreodată - când El va face-un semn.

Dorm toți ?
O, nu-i nimica ! Tu rabdă și veghează !
Plângi mult, e grea vegherea
Știu, suflete, cât plângi ...
Dar iată: Răsăritul încet se luminează ...
Și-obrazul plin de lacrimi în slavă ți-l răsfrângi.

Răsare fața dulce a Mirelui-ce-Vine
Și Haru-l într-o clipă, pe veci te-a mângâiat;
- Cu ce cununi mărețe de sori și slavă pline
Ți-mbracă-acum El fața ce-a plâns și-a privegheat !

ISUSE TAINA VIEȚII NOASTRE

Isuse Taina vieții noastre,
- Cântare fără de sfârșit,
Privesc cu lacrimi fericirea,
Ce-n ceruri Tu mi-ai pregătit,

Privesc cu lacrimi răsăritul
Cereștei veșnici primăveri,
Împărăția minunată,
De fericiri și mângâieri.

Văd cerurile luminate
De minunatele-Ți priviri,
Nemărginiri înfiorate,
De zborul albei Fericiri,

Mulțimi de îngeri fără număr,
Cu glas duios și-nfiorat
Ascult cum cântă-n mii de feluri,
Același cântec minunat.

Uimiți de-atâta măreție,
Oceanul celor mântuiți,
Suspina fericiți, Isuse,
"De cât am fost învredniciți"

Privesc ... și râu de alte lacrimi,
Îmi umple ochii -ntorși în sus,
Și doar o singură dorință,
Mai am în inimă, Isus !

Când contopi-mă-voi în totul
Cu Viața fără de dureri
Să faci și sufletu-mi o floare
În pragu-acelei Primăveri.

ISUSE DRAG

Albește-mi Tu veșmântul
Și fă-mi-l iar curat
Ca-n clipa fericită
În care l-ai spălat.

Mi-aprinde iar in inimi
Căldura – căpătâi,
Ca-n vremea fericită
A Dragostei dintâi ...

MAI SUS, MAI SUS ...

„Mai sus, mai sus, mereu mai sus ...”
A noastre inimi cântă,
Acolo-n slava, fără-apus,
E Țara noastră sfântă.

Suind spre ea chemăm, Isus,
Cu dor doritu-Ți Nume;
Mai Sus, mai sus, mereu mai sus,
Ca să ieșim din lume !

Urcăm cu ochii plini de dor,
Privind a noastră Țintă,
Atât avânt înălțător
Și har ne inveșmântă.

Isuse, suspinând căutăm
Dorita Ta Cetate;
Mai sus, mai sus ca să scăpăm
De tot ce-n noi păcat e.

Tot mai ușor, tot mai plăcut
Urcușul ni se face,
Încet, al nostru vas de lut
Se sfarmă, se desface,

Plutind cu sufletul înnot
Prin Marea de Lumină,
Mai sus, mai sus, scăpați de tot
Ce -n noi rămas-a tină.

Ușor, pe albe-aripi de vis,
Ființa noastră sboară
La cerul ce spre noi, deschis,
Lumini de-argint coboară,

Mai sus ... și mulți privesc mirați
Măreața Slavei Taină.
Mai sus, mai sus purtăm schimbați
Slăvita albă haină ...

Se-aprind luminile-n priviri
De-a cerului viață,
Se cern pe fețe străluciri
Din dulcea Dimineață.

Mai sus ... Pe frunți ni se aprind
Din pietre scumpe salbe,
Mai sus, mai sus ... Ce raze prind
A noastre haine albe !

Mai sus, mai sus ... Ne-am cufundat
În slava Ta adâncă
Atâtea slăvi am colindat
Și tot mai mergem încă

Mai sus, din Cer în Cer, mai sus !
Cu brațul plin de soare
Cutremurați, plângând, Isus,
Îți cadem la picioare.

Și sărutând slăvitu-Ți strai,
În poala Ta vom pune
Tot brațul plin de crini din Rai
Și salbe, și cunune ...

Și dorul, cât în ochi avem,
Și-a ochilor lumine ...
Preafericiți că Te vedem
Și rămânem cu Tine ...

LUCEAFĂR DULCE

Se-mprăştie-nnoptarea în cercuri tot mai dese
Fugind în ascunzişuri de codri nevăzuţi
Din scame de lumină, vin zorii şi se ţese
Ca-n ziua cea dintâie în care-au fost făcuţi.

Doar a târziu, ici colo, se văd clipind arare
Ca focurile-n codri, prin nopţi de primăveri
Opaite vîi ce încă nestinse stau – fecioare
Cu inimi ne-ntinate de-a iadului plăceri.

Aşteaptă răsaritul Luceafărului dulce
Ce mai 'nainte zilei ce-i mari va răsări
Ca feţele-ostenite pe sânul Lui să culce
Şi-n braţul Lui odihna dorită-a-şi regăsi.

Când candela vegherii e gata să se stingă
Când mii de duhuri rele s-o curme se frămînt
Când ochii n-au nici lacrimi, de doru-l să mai plîngă
- Atunci: o rază dulce, o trâmbiţă-un cuvînt,

Şi miile de-amaruri, se duc să nu mai vină
Şi mii de mâini se-nalţă pe dealuri şi pe văi
Luceafărul, Doritul, cu sfîntă duiosie
Răsare sa ia-n slavă cu Sine pe ai Săi ...

Luceafăr scump, Isuse, de plîns ni-i faţa stoarsă
În somnul cel de moarte pămîntu-i adormit
Simţim că noaptea trece, că zorii se revarsă
Şi faţa ni-i întoarsă mereu spre Răsărit.

Răsari ! Arată-Ţi faţa cu-o clipă mai devreme
Răsari ! Ni-i dor, Isuse, de chipul Tău cel blînd
Ni-i dor ca glasu-Ţi dulce pe nume să ne cheme,
Ni-i dor...Răsari Isuse,cu-o clipă mai curînd ...

Ca pruncii ce-şi ridică mânuţele-amîndouă
Când mama lor se-apeacă să-i salte sus,pe braţ
Noi aşteptăm, Isuse, chemarea Ta cea nouă
Şi Te chemăm, Isuse, cu dor şi cu nesaţ.

Răsari, Luceafăr dulce, cu faţa Ta slăvită,
Căci Te-aşteptăm atîţia, de dorul Tău plîngînd
Ni-i dor de mîngîierea-Ţi, de inimă dorită
Ne ia la sânu-Ţi dulce, o clipă mai curînd.

Adu-ne dezlegarea de-a lutului zăvoare
Şi albul zbor din zorii seninei Dimineţi
Ce-ntregul Cer va umple în valuri de cântare
Cu-atîta Fericire
Şi-atîtea frumuseţi ...

IERTAT DEPLIN

Isuse Doamne pentru mine
Băuşi al morţii-amar venin,
ca eu acum, crezînd în Tine,
Iertat să fiu, iertat deplin.

Prin moartea Ta sunt azi, Isuse,
Scăpat pe veci de-al morţii chin
Fiindcă Tu mi-ai dus osînda
Eu sunt iertat, iertat deplin.

Azi Tu eşti viu si-n orice clipă
Îmi torni în inimă-alin
Să cânt în mijlocul furtunii
Că sunt iertat, iertat deplin.

Ce dulce, ce uşoară-i crucea,
Când azi, de bucurie plin
Eu ştiu, Isuse Drag, că-n Tine,
Am fost iertat, iertat deplin !...

O, ce am să-Ți aduc eu oare
Acolo sus, când am să vin
Ce lacrimi
Ce cântări
Ce daruri ?
- C-am fost iertat, iertat deplin !

Ți-o-i pune la picioare-un suflet
Alb, mult mai alb ca orice crin
Să vadă Ceru-ntreg iertarea
Ce-o poți Tu da,
ȘI-O DAI DEPLIN.

SUNT PAȘTELE, ISUSE

Sunt Paștele, Isuse, din nou învii, ca iară
S-arați la lumea asta de orbi și de orbiți,
C-ai ispășit păcatul prin moartea Ta amară
Și pregătit-ai slava la cei neprihăniți.

Privesc cu ochii-n lacrimi Făptura Ta Măreața...
Ca mii de sori, Isuse, Te văd mai strălucit
Că-nvii cu Tine-odată slăvita Dimineață
A cărei fericire e fără de sfârșit.

Îți văd în mine Chipul, scăldat în Foc de Soare,
Cu nimb de mii de lacrimi de-a mele-ncununat
Și strâng în cuib de suflet slăvita sărbătoare
A zilei când, Isuse, și-n mine-ai înviat.

Ți-a fost săpat mormântul de-atâția ani în mine,
Cu atâtea lespezi grele ai fost acoperit,
Atâția paznici pus-a de străji, pe lângă Tine
Soborul ce cu-atâtea peceti mi-Te-a-ngrădit.

De când sosit-a ceasul sortit al Învierii
Ai rupt și-ntunecare și lespezi și peceti
Și-ai înviat, ca-n locul obidei și durerii,
S-aduci Împărația atâtor frumuseți ...

Era-ntr-o primăvară ca asta de senină
Cu cer de sărbătoare și strai de cireșar
Și-ai coborât în mine tot Raiul de lumină,
Cu toată fericirea belșugului de har.

Iar astazi când cântarea în lacrimi mi se cerne
Cu sufletul de mână, îmi vine ruga-n Sus
Și brațul plin de crinii lumini-n drum Ți-așterne;
Prinos al fericirii pe care mi-ai adus.

Și vin cu mine-odată toți vișinii din lume
Toți piersicii și merii, cu brațul plin de flori
S-aștearnă-n calea-Ți sfânta, potop de flori de spume:
Podoaba cea mai nouă a albei sărbători ...

Învie iar Isuse, cu slava tot mai mare
În sufletele albe a-ntregului norod !
Ca-n toamnele chemării – azi, plinul braț de floare,
S-aducă-n poala-Ți sfântă pe-atât belșug de rod ...

DIN FOCUL VIEȚII TALE

Din focul Vieții Tale
Stăpâne preaiubit,
Viața mea – scânteie
De-o clipă a sărit.

S-a ridicat în noaptea
Adâncului neant
Străfulgerând în haos
Sclipiri de diamant ...

Plutit-am într-o clipă
Cărări de veșnicii
Și-am străbătut cu gândul

Adâncuri și Tării.

Adâncurile-atâtea
Adâncuri mi-arătau
Nălțimile atâtea
Nălțimi îmi dezveleau,

De m-am pătruns atunci
Din scurtul clipei salt
Ce Veșnic ești Tu, Doamne,
Ce-adânc și ce înalt ...

Am luminat o clipă
Ca zarea unui vis
Genunile acelea
Prin care m-ai trimis

Am fost o mărturie
Ca alte mii de mii,
dovezi de-a Ta Ființă
Din veci pe veșnicii.

...Și iarăși vin, ca-n Tine
Pe veci să fiu topit
- Scânteie-ntoarsă -n Focul
Din care-a zămislit.

DE TREI ORI PE ZI

Părinte-al suferinței noastre
Ce lungul plâns ne-ai măsurat,
Tu, ce știi lunga noastră jale
Și-amarul cât am îndurat,

În orice zi și-mprejurare,
Cu sufletul de pace plin,
Ca pentru-o binecuvântare,
Îți mulțumim de orice chin.

De-atunci de când, așa ca mieii
La lupi ai spus că ne trimiți,
Aceeși mulțumire-adus-am
Și alungați, ca și primiți.

Durerea știm că-i partea noastră
În lumea asta de dureri,
Și-Ți mulțumim de-orice amaruri
Ca pentru orice mângâieri,

Căci am știut că Tu, Părinte,
Cu grija dragostei cerești,
Îi treci prin încercări pe-aceia
Ce vrei să-i scapi; căci îi iubești.

Încredințați de-aceasta, Doamne,
Sub voia-Ți sfântă ne-am plecat
- Și pentru rău, ca pentru bine
Aceleași mulțumiri Ți-am dat,

Căci am știut că-n voia-Ți sfântă
Așa, din veci, ai hotărât
Să fim zdrobiți de-atâtea cazne
Și totuși fericiți atât !...

De-aceea-n glasul nostru fost-au
Aceleași mulțumiri mereu
Și pentru clipa cea ușoară
Ca pentru ceasul cel mai greu.

Căci știm că orice greu, Părinte
E cântărit de mâna Ta,
Și peste cât putem noi duce
Tu niciodată nu ni-i da.

De-aceea noi Ți-aducem pururi
A noastre-umile mulțumiri
Și pentru noaptea fără stele

Ca pentru-a zilei străluciri.

Și suntem fericiți !...
Părinte,
Suntem atât de fericiți,
Chiar dacă mâine dimineață
Ar trebui să fim jertfiți,

Căci știm că unde se sfârșește
Această CLIPĂ de amar,
Începe VEȘNICIA plină
De strălucire și de har ...

MARE FĂRĂ MARGINI

Isuse, Mare fără margini
De binecuvântări și har
Umila noastră mulțumire
În fața Ta-ngenunche iar.

În Tine-avem RĂSCUMPĂRAREA
Din mâna celui răzvrătit,
Căci pentru-a noastră izbăvire
Viața Tu Ți-ai dăruit.

În Tine-avem pe veci IERTAREA
De-al nostru mult și greu păcat
Ca-n dăruirea Ta deplină
Cu-al Crucii Sânge ne-ai spălat.

În Tine-avem Isuse, PACEA
Cu Tatăl Cel în veci slăvit
Fiindcă Dumnezeu – prin Tine
Și pentru Tine – ne-a primit.

În Tine-avem NĂDEJDEA-ntreagă
Că tot ce-avem și vom avea
Va fi spre fericirea noastră
Și binecuvântarea Ta.

În Tine-avea-vom FERICIREA
Pe veșnicii de veșnicii
În Cerul binecuvântatei
Și negrăitei bucurii.

În Tine, orice dar, Isuse,
Pe veci de veci avem deplin !
În fața măreției Tale
A noastre inimi se închin ...

Iar astăzi, o, când încă Doamne,
Noi suspinăm pe-a lumii căi,
Chemăm cu dor o Zi, din care
Vom fi ai Tăi
Pe veci ai Tăi ...

SLĂVITA NOASTRĂ VEȘNICIE ...

Slăvita noastră veșnicie –
– Mântuitorule iubit –
Înlăcrimați de bucurie,
La sânul Tău ne-am alipit.

Al nostru ești ! Cu plinătate,
Simțim la noi c-ai coborât
Căci inima din piept ne bate
Atât de fericit ... atât.

Al nostru ești ... și noi Isuse
Pe veci de veci suntem ai Tăi
Și cu priviri spre ceruri duse
Umblăm pe-a lumii triste căi ...

Ai Tăi pe veci ... și-aici în lume
De nimeni nu vrem să mai știm
căci Ție, scumpul nostru Nume

cu tot ce-avem ne dăruim.

De acum pe cuget, pe gândire
Pe inima ce bate-n piept
– Slăvita noastră fericire –
Tu, singur Tu, avea-vei drept.

Din adâncimile de rele
Cu Tine-n lumi de slăvi ne-ai dus
Și-alături, mult mai sus de stele
Cu îngerii din cer ne-ai pus.

Din niște slugi, din grea robie
Făcut-ai fii lui Dumnezeu ...
...În veci, de-acum, de bucurie
Vom plânge stând la sânul Tău.

Ai Tăi suntem ... și Sfântu-Ți Nume
Cu-atâta dor Îl pomenim !
Și-afar' de Tine-n astă lume
De nimeni nu vrem să mai știm ...

ISUSE, SOARE DULCE

Isuse, Soare Dulce
Al harului slăvit,
Din noaptea morții-ntâmpin
Slăvitu-Ți răsărit ...

Cu dulcea Ta căldură,
Dorite Salvator
Trezitu-mi-ai în suflet
Al altei vieți fior

Din lanțurile grele
De pofte și păcat
Isuse ... Tu Isuse,
De-atunci m-ai dezlegat.

M-ai scos din întuneric
Și lanțul mi l-ai rupt
Suitu-m-ai în slavă
Din cele dedesupt ...

Azi, Soare al iubirii –
Un rob răscumparat,
Ți-aduce mulțumire
Cu cânt înlăcrimat

Fă orice vrei cu mine
Doar glasu-Ți mai ascult:
Cu cât mai mult muri-voi
Cânta-Ți-voi tot mai mult ...

Atras de-a Ta chemare
Spre Cer voi tot sui
Și-un ceas măreț cu Tine
Pe veci mă va uni.

În marea-Ți de lumină
cu cât m-oi cufunda,
Cu-atât mai mult, Isuse
Plângând Îți voi cânta.

Că dintr-un rob nemernic
Căzut și-nlănțuit,
Făcutu-m-ai Isuse
Un veșnic fericit.

MI-E SETE

Când soarele sărută
Al zilei alb obraz
Te chem cu ochii umezi
Și sufletu-n extaz ...

De-atâția ani întruna

Cu dor Te-am aşteptat
De cum ieşit-a luna
Şi până-a scăpătat.

Şi m-a lăsat şi luna
Şi soarele aşa
Cu viaţa tot mai arsă
De Dragostea din ea

Azi Te doresc atâta
Cât nu Te-am mai dorit
mi-e sete de iubire,
Iubitul meu Iubit ...

LUMINA VEŞNICIEI NOASTRE

Lumina veşniciei noastre
De mări de slăvi înconjurat
Iubitul sufletului nostru
Isus, fii binecuvântat !

Ne-ai copleşit întregul suflet
Cu-atât belşug de cer, încât
Nici ochii ce ne râd prin lacrimi
Nici graiul nu pot spune cât ...

Din ce Lumină orbitoare
Ai smuls lumina pusă-n noi
De poate-ncape-atâta slavă
În nişte bulgări de noroi ?

Cu ce măsură minunată
În inimi ne-ai putut turna
Atât belşug de fericire
Cât noi nici n-am putut visa ?

Din ce necunoscute Ceruri
Din ce adânci -nălţimi de Rai
Atâtea mii de haruri noi
Şi ce binecuvântări ne dai ?

Prin ce putere neştiută
Tu noi şi noi puteri ne-aduci
De-avem cu-atât mai multă pace
Cu cât purtăm mai multe cruci ?

...De-atâta sfântă măreţie
Ce-n noi, Isuse-ai coborât
Cât nu pot spune-a noastre lacrimi
Atâta-Ţi mulţumim, atât !...

SLAVA SLAVEI MELE

Isuse, Slava slavei mele
Izvor ascuns în Dumnezeu !
Atât noian de fericire
Gătit-ai sufletului meu ...

Atâtor înălţimi de slavă
Stăpân pe veci m-ai hărăzit
De-aştept cu ochii plini de lacrimi
Al veşniciei răsărit.

O, pentru-această moştenire
Şi viitor aşa măreţ
Nimica nu-i prea mult în lume
Şi nu-i prea mare nici un preţ.

Dar n-am decât o viaţă, Doamne
Şi-un singur suflu pământesc,
Ca-n schimbu-acelei fericite
ÎmpărăŢii să-Ţi dăruiesc.

Şi-i prea puţin ... pe-o fericire
Şi pentru-un veac aşa măreţ
Dacă-aş avea, Isuse Doamne,

Aș da o mie de vieți.

Dar nu le am !... și plâng Isuse,
Azi când osânda mi-o ascult.
Nu pentru că-Ți jertfesc o viață
Ci pentru că nu-Ți pot mai mult ...

PE TINE

Pe Tine, Mire plin de slavă,
Pe Tine, Cel pe drept iubit,
Pe Tine, Cel de slavă vrednic,
Noi Te slăvim,
O, fii slăvit !

Pentru iubirea Ta, Isuse,
Pentru-al Tău har nemărginit,
Pentru atât cât ne-ai dat nouă,
Noi Te slăvim,
O, fii slăvit !

Vrem să ne-agemănăm cu Tine,
Vrem să-Ți urmăm, Isus iubit,
Vrem ca purtând a Ta ocară,
Să Te slăvim,
O, fii slăvit !

ÎN CHIPUL TĂU ...

În Chipul Tău, Isuse dulce
Să mă cufund cu tot aș vrea,
Și Fața Ta desăvârșită
Să strălucească-n fața mea.

Căci numai pe acei ce-avea-vor
Curată Fața Ta în ei,
În Cer, la Nunta Ta măreață
Când Tu veni-vei, o să-i iei

În Viața Ta nevinovată
Topește toată viața mea
Ca să se-agemene, Isuse
În totul, cu Viața Ta.

Și astfel, orișicând suna-va
Chemarea trâmbiței cerești
Să fiu gătit și alb, Isuse,
Atât de alb cât Tu dorești !

MAI SUS ...

Mai sus,
Isus ...
Pe căi de raze
Ne du cu Tine-n veci să fim
Să umplem cu cântări de slavă
Mărețul Tău Ierusalim.

Mai sus,
Isus ...
Cu Țara Slavei
În totul să ne contopim
Să-mpodobim cu-a-noastre inimi
Mărețul Tău Ierusalim.

Mai sus,
Isus ...
Azi sfânta-Ți Față
Doar prin credința o privim
Acolo Te-om vedea în totul
Ierusalim,
Ierusalim !

FERICIT APOSTOL ...

Fericit apostol al Iubirii

Care-n seara cinei ți-ai culcat
Capul greu de drag și duiosie
Pe Sânul cel mai alb și minunat.

Oare ce-ai putut simți atunci
Că apoi tu cât ai mai trăit,
Numai despre dor și fericire
Și numai despre Dragoste-ai vorbit !

În străfundurile vieții tale,
Oare ce Izvor s-a deșteptat,
Că de-atunci, de mii de ani, tot curge
Și nici pân'astăzi încă n-a secat ?

Ce Foc tainic oare-a fost acela,
Care inima atunci ți-a-ncins,
Că de-atunci de mii de ani, tot arde
Și astăzi este parcă mai aprins ?

Ce poveri ai dus de-atunci în suflet,
De ți-au fost de-apururi ochii grei,
De-ai purtat atâta strălucire,
Atâta dor și dragoste în ei ?

...Azi iubit apostol, când și-n mine
Inima e numai dor și jar,
Când întregul suflet mi se scaldă
În mări de fericire și de har,

Stând culcat pe-același Sân ca tine
Dus mă simt pe-al Cerurilor prag,
Și mi-s ochii plini de strălucire
Și grei de atâta dragoste și drag,

Astăzi, sfânt apostol al Iubirii,
Te-nțeleg de ce pân' la sfârșit
Numai despre dor și fericire
Și numai despre Dragoste-ai vorbit ...

DULCELE MEU DOMN ...

O, ISUSE dulce dulcele meu Domn
Ziua treaz și noaptea suspinând în somn
Sufletul meu cheamă chipul Tău cel blând
Ziua treaz ISUSE, noaptea suspinând.

Fermecat de dorul dulcelui Tău Chip
Pe-a chemării drumuri-sufletu-mi risip
Și în stropi de lacrimi inima mi-o ard
Să-Ți aduc mireasma mirului de nard

Pe-al Tău drum în calea pasului curat
Crini cei mai albi și scumpi i-am presărat,
Și de atâția ani de seri și dimineți
Te aștept...aștept... și nu Te mai arăți!

O, Doritul meu, o Mire minunat
Nu-i de-ajuns suspinul cât am suspinat?
Nu ajunge oare plânsul cât am plâns,
De nu-mi stîmperi încă dorul nestins?

Nu-s destul de aprinse-a dragostei dorinți,
Oare nu-s destule lacrimi fierbinți,
Oare nu-i de ajuns de arsă inima,
De mai poți să-nținzi și mai poți tăcea?

Nu-s deajuns de albi ai sufletului crini,
Oare acei ce-așteaptă atâția-s de puțini,
Că a lor chemări și lacrimi nu ajung,
De Ți-e drumul parcă zi de zi mai lung.

O, ISUSE drag, o, Mire minunat
Dorul meu Te cheamă ziua nencetat
Sufletul meu ars Te cheamă noaptea-n somn
O ascultă-l, vino, dulcele meu Domn.

ISUSE, AZI E PRAZNIC

Isuse, azi e praznic aici în lumea noastră,
Sunt mesele-ncărcate de traiul mulțumit,
Și-aprinsă e lumina la fiecă fereastră
E praznic azi, Isuse, - „Crăciunul” a sosit,

...Pe noi tot așteptarea și astăzi ne apasă
Deși în geam lumina aproape s-a topit
Deși tot cald și bine e și la noi în casă
Căci Sărbătoarea noastră: TU încă n-ai sosit.

Ei țin o sărbătoare ce an de an le vine
Cu-o haină mai aleasă, cu-o zi de trai mai bun,
De-aceea a lor case de zâmbet pot fi pline,
Ei pot să cânte astăzi: la ei e „moș crăciun”

La noi, însă și astăzi e tot ajunul încă
Ajunul așteptării slăvitei Sărbători
Ce va aduce-atuncea, când noaptea-i mai adâncă
Măreța arătare a Zilei-Fără-Nori.

De-aceea noi gătit-am nu ieslea din poiată,
Ci candida-ncăpere a inimilor noi,
Și-am așternut în cale-Ți nu paie ca odată
Ci albele petale a crinilor din noi

Umplat-am de podoabe a sufletului casă,
Întreaga încăpere cu grijă-am primenit
Și cele mai alese din daruri stau pe masă
Te-așteaptă neatînse o, Mire, Preaiubit.

...O, vino și adu-ne întregul Rai de Soare,
Răsari și-n casa noastră a Praznicului zori,
E lung de zeci de veacuri ajunul de-așteptare
E vremea arătării doritei Sărbători ...

DORITĂ PATRIE-A IUBIRII

Dorită Patrie-a Iubirii,
Grădina crinilor de nea,
Cu ce suspinuri și ce lacrimi,
Și doruri te-am putut căuta !

Ce haruri mi-ai turnat în suflet
De nu-mi mai aflu-n lume loc ?
De arde-n dorurile mele,
Atâta patimă și Foc ?

De-am străbătut atâtea vremuri,
Și drumuri fără de popas,
De vraja Păcii și Luminii,
Și fericirii tale-atras !...

Zadarnic amăgirea lumii
Cu-al ei miraj îmi dă ocol,
Azi pașii mei mai poartă numai
Un trup îmbătrânit și gol,

Căci inima-mi și tinerețea
Și tot avutul minunat
Tu, dulce Patrie-a Iubirii
Acolo-n Tine le-ai luat ...

Și m-ai lăsat să-mi ardă viața
În jarul singurului gând,
Să trec doritele-Ți hotare,
C-un ceas,
Cu-o clipă,
Mai curând !

Mi-i dor de tot ce am Acolo,
Ținut de-argint și de cleștar,
O, lasă-mă să-Ți trec odată
Doritul, dragul Tău hotar ...

MĂREAȚĂ, MINUNATĂ TAINĂ

Măreață, minunată Taină
Ce-n sufletele noastre-ai pus
Slăvita, binecuvântata
Împărtășire cu Isus !

Ai ridicat a noastre inimi
Pe culmi cu-atâtea slăvi și har
De ne-a cutremurat extazul
Luminii fără de hotar.

Ai sfărâmat întunecarea
Cu lutul ce ne-a zăvorât
Și-atâtea străluciri și-atâtea
Zări noi și noi ai izvorât

Trezitu-ne-ai în inimi coarda
Acelor harice simțiri,
Ce-aduc într-un pahar de suflet
Oceanu-ntregii Fericiri ...

Azi mistui sufletele noastre
Cu-al dragostei din Tine jar,
De clocotește-n noi să rupă
Al firii șubred stăvilar.

O sfântă și măreață Taină
Desăvârșește-n noi ce-ai pus
Și contopește-ne în totul,
Pe totdeauna
Cu Isus ...

INIMA-MI MEREU SUSPINĂ

Inima-mi mereu suspină
După Țara cea de Sus,
După Țara de Lumină,
După Mirele Isus.

Ah, mi-i dor, mi-i dor de-Acasă,
De Căminul minunat,
Unde sfinții stau la masă
Și-al meu Mire e-Mpărat

Sus, acolo-i Țara Păcii,
Țara veșnicei iubiri,
Țara mângâierii mele,
Țara dulcei fericiri.

Cântecele Tale scumpe,
Țara mea, le-ascult răpit,
Și de Tine-atât cât astăzi
Niciodată n-am dorit.

Țara dorurilor mele,
Țara Mirelui meu Drag,
Fă-mă să Te văd mai iute
Și să trec doritu-Ți prag

Fă-mă-o clipă mai devreme
Să-Ți văd fața de smarald
Și-al meu suflet în oceanul
Fericirii să mi-l scald.

DE VĂD ...

De văd o floare-mi pare
Că Fața Ți-am văzut
Și-n dorul Tău cu sete
Strâng floarea și-o sărut

De-aud un cânt – și cântul
Din dragoste e smuls –
Că-i Glasul Tău îmi pare

Și-ascult ... și tot ascult.

De simt o adiere
De dulce vântișor
Îmi pare că mă-nvălui
Cu brațul Tău ușor

Și-aștept mereu și-n lături
Cu-atâta dor privesc:
- De ce nu vine oare ?
... El știe că-L iubesc ...

MIRELE IUBIRII NOASTRE ...

Mirele iubirii noastre,
Dorul nostru fericit,
Te privesc mereu ... și ochii
Nu mi-i satur de privit

O, Te vom privi de-apururi
Socotind ca un gunoi
Orice slavă ce-o dă lumea
Să Te fure de la noi

Fă-ne Tu mereu să ținem
Omul vechiu răstignit
Duhul Sfânt, fă să ne schimbe
După chipul Tău slăvit

Să-Ți cântăm o veșnicie
Cu oștirile cerești
Când vom fi asemeni Ție
Și Te vom vedea cum ești.

ÎN ZIUA FĂRĂ NOAPTE

În ziua-fără-noapte, slăvi-Te-vom, Isuse,
La sfintele-Ți picioare punând, în mut extaz,
Cununile de slavă ce haru-Ți ni-le puse
Pe fruntea strălucită, ca soarele-n amiaz.

Vrăjiți, privi-vom veșnic pe Fața Ta iubită
De Mire, măreția supremei Frumuseți,
Când vom putea pătrunde în Taina negândită
A Dragostei, a Slavei și-a Harului măreț.

Tu, Mire-al Frumuseții, din slava Ta curată,
Vei da Miresei Tale belșug de străluciri
Și ea purta-va veșnic veșmântul fără pată
Cu dragostea-Ți și dorul din glas și din priviri.

Și vei vedea atuncea ce inima-Ți dorește:
Copt rodul Jertfei Tale și-al sângelui Tău rod,
Cum veșnic Te urmează, cum veșnic Te slăvește,
Mai alb ca neaua slavei –
Un drag, și scump norod ...

CUIB DE LUT

Cuib de lut, umplut cu-atâta
Dragoste de slavă,
Ce putere te mai ține,
Inimă bolnavă,
De nu arzi și nu te mistui, inimă bolnavă !

Cum nu te-a topit văpaia
Câtă te-nconjoară,
Cum nu te fărâma oare
Greaua ei povară,
Cum mai poți să porți în tine greaua ei povară

Te-ard de-atâția ani în taină
Dorurile – lavă
Oare cum nu ești cenușă,
Inimă bolnavă,

Cum nu te-ai făcut cenușă, inimă bolnavă ?

Cuib de foc ce-mi arzi în viață,
Cum nu pot eu oare,
Să te-arunc acolo unde-i
Dragostea vâltoare ?
Unde mistuie și arde dragostea vâltoare,

Unde-a dorurilor pară
Arde vâlvătaie;
Să te facă scrum odată
Dulcea lor văpaie,
Scrum și spuză să te facă dulcea lor văpaie !...

Ca să nu-mi mai arzi viața
Numa-n dor de slavă,
Cuib de lut umplut cu Soare,
Inimă bolnavă,
Lut îndrăgostit de Soare, inimă bolnavă.

TU ȘI MAI MULT

Noi Te dorim cu dor nespus
Tu și mai mult, iubit Isus,
Noi Te iubim ne-asemuit
Tu și mai mult, Isus iubit.

Noi Te-așteptăm cu gândul Sus
Tu și mai mult, iubit Isus,
Și-oricât de mult noi Te-am iubi
Iubirea Ta mai mare-ar fi,

Că-al nostru lut e mărginit;
Dar Tu iubești nețărmurit.
În toate, noi avem un prag;
Tu însă n-ai, Isuse drag !

VIAȚA VIEȚII MELE

Isuse, Viața vieții mele,
Ce mare har mi-ai dăruit
În clipa când de bietu-mi suflet
Tu Te-ai lăsat să fii găsit.

Ce-aș face-aici în noaptea asta
Atât de adâncă și de grea,
Dacă lumina Feței Tale
Pe calea-mi n-ar mai lumina ?

Ce-aș face-n stepa asta arsă
De focul secetei pustii,
De nu mi-ai da înviorare,
Răcoarea Apei Tale Vii ?

Ce-aș face-n colții-atâtor fiare,
Apărător de nu mi-ai sta,
Cu-atâtea sângerânde rane.
Tu dacă nu mi le-ai lega ?

Ce-aș face-aici în golu-acestei
Pustietăți și -ndepărtări,
De m-ai lipsi de mângâierea
Cereștei Tale-nviorări ?

În clipa când de bietu-mi suflet
Tu Te-ai lăsat să fii găsit,
Isuse, Viața vieții mele,
Atâta har mi-ai dăruit ...

PORUMBEL STRĂIN

„Porumbel
Din stejarii depărtați” –
Fără soț și frate,
Mistuit de dor străbați
Țări îndepărtate:

Arse și pustii și moarte
Țări îndepărtate.

Glas hain Te prigonește
Și mereu Te-alungă,
Iar din urmă dorul crește
Calea-i tot mai lungă;
Jalea arde, dorul crește,
Calea-i tot mai lungă,

Arzi de sete-n gol de stepe,
Pieptu-i vâlvătaie,
Și -noptarea grea începe
Aripa să-Ți taie;
Înnoptarea morții -ncepe
Aripa să-Ți taie.

Nicăieri nu-i nici-o frunză,
Nici-o creangă verde,
Nici-un suflet să pătrundă
Dorul cât Te pierde;
Cât de mare-i și fierbinte
Dorul ce Te pierde.

Unde-i albul suflet oare
Care Te-nțelege,
Unde-i mâna iubitoare
Rănile să-Ți lege
Mâna moale, mâna albă
Rănile să-Ți lege ?

Cazi ... dar sufletul Tău suie,
Zâmbet alb, spre Soare
Către Țara unde nu e
Dor și depărtare;
Unde nu e despărțire,
Dor și depărtare,

Unde Te așteaptă-n cale
Veci de slăvi senine:
Țara dorurilor Tale,
Porumbel străine;
Dorul dorurilor Tale,
Porumbel străine ...

după Psalm 56.

CUM OARE ?

Cum pot să-Ți mulțumesc eu oare
Că azi, Mântuitorul meu,
Eu am iertare,
Și odihnă,
Și pace am cu Dumnezeu ?

Cum pot să-Ți mulțumesc că astăzi
Eu știu că-n Tine sunt iertat,
Că dintr-un suflet plin de tină
Sunt astăzi alb și nepătat ?

Cum pot să-Ți mulțumesc că golul
Din suflet Tu mi l-ai umplut,
Cu-atâta slavă și lumină
Cât nici în ceruri n-a-ncăput ?

Cum pot să-Ți mulțumesc că-n trista
Și-amară-mi viață-ai revărsat
Atâta har și fericire,
Cum niciodată n-am visat ?

Cum pot să-Ți mulțumesc, Isuse,
Cum oare pot să-Ți mulțumesc,
Când slava care mă așteaptă
Nici a privi-o nu-ndrăznesc ?

Cum oare ?
Când nici glas,

Nici cântec,
Nici lacrimă pe lume nu-i
Să-Ți spun măcar a mia parte
Din CĂT,
Și CUM,
Aș vrea să-Ți spun ?...

O, MIRE SCUMP

Isuse, Mire-al vieții mele,
Din veșniciei pe veșniciei,
De-aici de jos, din lumea morții
Te chem cu-atâta dor să vii.

În pacea miezului de noapte,
Cu-nfiorat și lung suspin,
Te-aștept,
Te chem cu dor
Pe nume:
Iubitul meu, Isuse, vin:

În revărsat de zori, când cerul
Lumina prinde-n răsărit,
În dorul așteptării Tale
Te chem și plâng, Isus iubit.

În Miez de Zi când toți aleargă
A lumii treburi spre-a-mplini,
Eu stau privind cu dor spre Tine,
O, Mire drag,
O, de-ai veni !

Iar seara când lumina fuge
Spre depărtări de lumi pustii,
Luceafărul vieții mele,
Te-aștept cu dor,
Te-aștept să vii ...
Cu candela iubirii-aprinsă,
De atâta timp Te-aștept în prag;
Coboar-o clipă mai devreme,
Mi-e dor !
O, vino, Mire drag !

CÂND , ISUSE ?

Mire-al veșniciei mele
Ce-n extaz, plângând Te-ador,
Oare, când afla-mi-voi stâmpăr
Dorului ce-mi arde-n dor ?

Când pe sânul Tău cel dulce
Fruntea-mi grea de străluciri
Voi putea s-o culc în pacea
Dulcei Tale fericiri ?

Inima-mi ce-a ars atâta
De-al iubirii dulce chin,
Când afla-și-va lângă Tine
Așteptatul ei alin ?

Acești ochi ce-n focu-atâtor
Mii de lacrimi s-au topit,
Când se vor scâlda-n lumina
Slavei Chipului Dorit ?

Când, cu-aceste două brațe
Ce de-o viață se întind,
Voi putea-n sfârșit ca poala,
Măcar poala
Să-Ți cuprind ?

Când putea-Ți-voi numai Ție
Spune multul meu amar
Care-mi arde
Și-mi topește
Inima-ngropăta-n jar ?...

Când, uitând de toată slava
Raiului de haruri greu,
Neștiind de nimeni altul,
Vom fi numai Tu și eu ?

Când ?
Căci zilele, ca anii,
Trec așa de cătinel
Și-acest lut mă leagă parcă
În cătușe de oțel ?

Când, o Mire drag,
Isuse,
Că n-am aripe să zbor;
Anii-s lungi cât niște veacuri
Și mi-e dor,
mi-e dor,
MI-E DOR ...

LA NUNTA NOASTRĂ 1944

LA NUNTA NOASTRĂ

La nunta noastră, Mire Sfânt,
Va fi o bucurie
Cum nu s-a pomenit cuvânt
Nici sus, în Cer,
Nici pe pământ,
Cum din vecii n-a fost nicicând
Și nici n-o să mai fie ...

Va clocoti în izbucniri
De slavă Veșnicia ...
Mărețe, necuprinse Firi,
Adânci și tainice Zidiri
În haru-acelei Fericiri
Striga-și-vor bucuria.

Din drumul ei, în Nesfârșit,
Întreaga-Alcătuire
O zi, atunci, s-o fi oprit
Și Lumi ce nu s-au mai zărit
În ceasu-aceia fericit
S-o-mbrățișa-n iubire.

Din Înălțimi și din Genuni,
O Mână preafrumoasă,
Din mii de Raze,
De Minuni,
De Sori,
De Stele și de Luni
Topi-va salbe și cununi:
Podoabe de Mireasă.

Când sfinții Tăi, cu mii de mii,
Ți-or auzi chemarea,
Din munți,
Din văi,
Și din pustii,
În alb veșmânt de stele vie
Pe-a Cerului de-argint câmpii
Își vor opri ninsoarea ...

Și miile de mii de sori,
De îngeri
Și de raze,
În haru-acelei Sărbători
Vor pune-a Dragostei comori
Pe frunți de scumpi biruitori:
Cununa de topaze ...

Și va urma,
Isus iubit,
Nespusă strălucire
A Nunții fără de sfârșit

Unui norod preafericit
Cu Cel mai scump,
Cel mai dorit,
Și Cel mai dulce Mire ...

ISUSE, CÂND ...

Isuse,
Când purtat de patimi,
Pe calea lumii rătăceam,
Când nici iubirea Ta,
Nici Harul,
Și nici Frumusețea-Ți
Nu știam;

Mi-au spus-o mulți
În multe feluri,
Cât ești de Bun și plin de har,
Că Fericirea Ta
Și Pacea
Și Frumusețea
N-au hotar;

C-a Ta iubire-i fără margini,
Făr' de-nceput și de sfârșit,
Că nimenea, cât Tine-n lume
Nu-i vrednic a mai fi iubit;

Că Frumusețea Ta întrece
A-nchipuirii -nalte zări,
Că ești Izvor de nesecate
Și neștiute-nviorări ...

Mi-au spus atâți
Și-atât, Isuse,
De tot ce-n Tine aș afla
Când inima, pe veșnicie,
Întreagă, Ție Ți-aș preda ...

Dar astăzi
Când mă scald în harul
Și-n Slava care mi-ai adus,
Isuse,
Nici a mia parte
Din cât vad eu,
Ei nu mi-au spus !

CRIN IUBIT

Crin iubit, ce suferi multa
Spinilor rănire,
Să-Ți păstrezi neprihănită,
Alba Ta sfințire.
-Rabdă totul, dar păstrează-Ți alba Ta sfințire.

Duhurile fărdelegii,
Toate se frământă
Să-ntineze cu-a lor gânduri
Haina Ta cea sfântă.
-Tu Te luptă și păzește haina Ta cea sfântă.

Desfrânatul duh al lumii
Caută să Te-atingă
Vălul alb să Ți-l destrame,
Candela să-Ți stingă.
-Ah, veghează: mulți se luptă candela să-Ți stingă.

Mii de mâini întunecate
Împrejur se-adună
Să-Ți răpeasca și să-Ți rupă
Scumpa Ta cunună.
-O, veghează să nu-Ți rupă scumpa Ta cunună.

Doar puțin, puțin și-or trece
Toate-ntr-o clipită
Și-al Tău Mire-o să-Și arate

Fața Lui dorită:
Fața dulce, Fața scumpă, Fața Lui dorită.

Și-atunci
Veșnicia-ntreagă
Îți va fi răsplată
C-ai răbdat mereu – și-n totul
Te-ai păstrat curată
Pentru El,
Prin mii de chinuri,
Albă și curată ...

ÎN FAȚA SUFLETULUI MEU

În fața sufletului meu
Când Fața Ta răsare,
Adâncul vieții mele-ntregi
De dragul Tău tresare.

Din suflet a iubirii mii
De rândunele zboară
Și, ciripind de-atâta drag,
Ființa-Ți înconjoară ...

În calea Ta, pe care vii
Spre-a inimii -ncăpere,
Sădit-a crinii cei mai albi
Iubirea ce Te cere.

Acolo-n odăița ei,
Tu Mire ești și Rege;
Ai viei Tale struguri dulci
Cu mâna Ta-i culege.

Te odihnește-n patul alb
Al dragostei curate,
Cu mii de lacrimi de drag,
Pe perne presărate.

Și cu al Tău dulce farmec,
Tu mă umple tot mai tare ...
Adâncul vieții mele-ntregi
De dragul Tău tresare ...

CÂT FARMEC AI ! ...

Alesul dragostelor mele,
Cât farmec ai,
Ce frumuseți,
Cum nu pot să-Ți mai aflu seamăn
În tot ce-n lume-i mai de preț !

O, e-un frumos,
E-un dulce farmec
În taina mugurului crud
Când șoapta dragostei de viață
În pieptu-l gângurind i-aud

Și-i altul,
Minunat și tainic
În raza caldă, ce-ntr-un lemn
Trezește sfânta-nfiorare
Ce naștea-l Frumuseții semn ...

În tot ce e frumos,
În tot, e ...
Un farmec minunat și sfânt,
Ceva ce inima Ți-nalță
Și-aduce Cerul pe pământ.

Dar, pe când Cerul și pământul
Și Frumusețea-n orice fel au toate
Numai câte-un farmec
Și pururea rămân cu el,

Tu, al vieții mele Mire,

Tu, al iubirii mele Foc,
Tu Dorul dorurilor mele,
Le ai pe toate la un loc.

AL TĂU NUME ...

Al Tău Nume nu-i „Mesia”
Nici „Isus”
Nici „Domn Ceresc”
Nici un altul – orișicare
Ar fi-n graiul omenesc.

Eu Ți-am dat un nume, numai
Ca să pot cumva vorbi
Despre Tine care
Altfel,
N-am știut cum Te-ai numi.

Al Tău nume-i însă altfel,
Într-un fel în care nu-s,
Poate nici în Cer, cuvinte
Ca să poată-așa fi spus.

Eu cu graiul,
Cu condeiul,
Sau cu mintea ce-aș avea,
Al Tău Nume a-l cuprinde
Niciodată n-oi putea.

Numai inima, în clipe
De extaz,
De Har,
De Rai,
Bănuiește, doar
Frumsețea
Numelui pe care-L ai ...

CINE-AR ȘTI ?

Cine-ar ști simți fiorul
Dulce,
Fericit,
Ceresc,
Ce pe-un mugur și pe-o rază
Într-o floare-i contopesc ?

Cine-ar ști-auzi pe lume
Șoaptele de drag ce-și spun
Albul fluture
Și-o floare
Când în Soare
Se cunun ?

Cine-or ști trăi frumsețea
Din fiору-acel divin
Când sărută-un bob de rouă
Fața albă a unui crin ?

O, dar cine-ar ști că-n taina
Dulce-a contopirii lor
E, Isuse -mbrățișarea
Noastră,
A amânduror ?

ÎN TAINICELE ADÂNCURI

În tainicele-adâncuri
Din sufletu-mi ascuns,
În care niciodată
Și nimeni n-a pătruns,

Aș vrea, Isuse dulce,
Tu singur să cobori,
Să vezi acolo strânse
A dragostei comori.

S-ascuți acolo versul
Ce n-a putut fi scris,

De mistuie viața
În care zace-nchis.

Și-acolo, unde numai,
Tu, Singur Tu, pătrunzi,
În locul cel mai gingaș
Al tainelor afunzi.

În alba încăpere
A candidiei iubiri
Coboară cu seninul
Duoaselor priviri.

Și-ascultă,
Și privește,
Cât drag îți poartă ea -
Eu pot cânta și plânge,
Dar nu pot spune-așa.

IUBITULE, VINO ...

Iubitule,
Vino
Pe câmp s-alergăm !
O, ia-mă de mână
Și hai să zburăm !...

Mă-nalță
Cu Tine
În Sus, tot mai sus
Spre Țara în care
Iubirea mi-ai dus.

E-atâta
Lumină
Pe unde plutesc;
Isuse, Isuse,
Ce mult Te iubesc !

Mai Sus
Mai aproape
De Țara de-Argint
La Sânul Tău dulce
Mereu să m-alint !

O, du-mă,
O, du-mă,
Prin Ceruri de Har
Să trec al luminii
Și-al Slavei Hotar

Si lasă-mă
Unde
Voi ști c-am găsit
Iubirea deplină
Și fără sfârșit ...

AL DRAGOSTEI CÂNTEC

Al dragostei cântec nespus de frumos
Odată, de mult, mi-ai cântat
Și glasul Tău dulce, adânc și duios,
Isus,
M-a răpit, m-a legat

Simțit-am odată sărutul Tău blând
Sublim,
Fermecat,
Îngeresc;
De-atunci Te tot chem și Te caut plângând
De-atunci Te iubesc,
Te iubesc ...

Odată, la Sânul Tău dulce-am plecat
Truditul meu cap să-l alin

Și după odihna ce-atunci am aflat
Isuse,
Și astăzi suspin.

Cuvântul Tău dulce eu l-am auzit
Isuse, odată, demult;
De-atunci, fermecat
Însetat,
Fericit,
Eu Te chem
Și doresc
Să-l ascult.

Ființa-mi întreagă, pe Tine Te vrea
De Tine-nsetez și doresc.
Viața,
Lumina
Și Dragostea mea,
Isus,
Te iubesc,
Te iubesc ...

CE NUME ?

Ce nume-ar fi mai dulce oare,
Mai drag,
Mai scump
Și mai duios,
Ca Numele Acela care
E, dintre toate,
Mai frumos ?

Cine-ar putea mai fi vreodată
Așa de-ales și prețuit
Ca Tine, Mire fără pată,
din toți
Acel ce-i mai iubit ?

Ce dragoste-ar mai fi ursită
Pe veci să-nlănțuie așa ?
- Mai e mireasă fericită
Atâta oare
Cât a Ta ?

DIN CE ÎȚI DAU ...

Din ce îți dau iubirea -ntreagă
Aș vrea
Mai mult
Să Te iubesc;
Din ce mă mistui de dorință
Aș vrea
Mai mult
Să Te doresc.

Din ce Te caut, simt cu Tine
C-aș vrea s-alerg din loc în loc;
din ce Te cânt,
Aș pune-n cântec
Mai multă patimă și Foc.

Din ce Te chem
Tot mai aproape
Te-aș vrea, la sân să mă cuprinzi;
Din ce mă arde-a Ta iubire
Aș vrea
Mai mult
Să mă aprinzi.

Când oare voi fi plin de Tine,
ca fundul mării nepătruns ?
Să nu Te mai doresc,
Isuse,
Să simt c-odată mi-ești de-ajuns !...

SUFLET FERICIT ...

Suflet fericit,
Tu care
Stai culcat pe sânul Lui.
În adancă-mbrățișare;
- Ce-ți tot spune,
Ce-l tot spui ?

Când a Cerului sclipire
Scaldă ochii Tăi afunzi,
Într-o dulce contopire;
- Ce te-ntreabă
Ce-l răspunzi ?

Când se-apeacă
Drag,
Spre tine
Și tu-n ochii Lui privești,
Când Te scaldă-a lor lumine;
- Ce-ți șoptește,
ce-l șoptești ?

Ah, ce dezmierdări ți-aduce
Raiul Fericirii-n prag !
Ce alint
Ce Viață dulce;
- Cât ți-e scump
Și ce-l ești drag !...

STRĂJERULE ...

E mult de când e noapte și lumea-i bântuită
De mii de duhuri rele cu-nșelătoare șoapte.
Ni-e dor de Dimineața, în Slavă, răsărită ...
- Străjerule, Străjere,
Mai este mult din noapte ?...

Atâți, din cei ce-așteaptă, sunt copleșiți de jale,
Trântiți de greutatea ce inima le-a smuls;
Ni-e toată așteptarea, la glasul veștii tale:
- Străjerule, Străjere,
Mai este oare mult ?...

Plâng inimi sfâșiate de lunga despărțire ...
Le-au ars atâtea doruri și-au suferit atât
Și-așteaptă-ndurerate o clipă de iubire ...
- Străjerule, Străjere,
O, cât mai este, cât ?

E-atât de grea vegherea, când noaptea se lungește,
Când inimile-așteaptă și-n suflete e jar
Când mistuie durerea și plânsul copleșește
- Străjerule, Străjere,
Ah ! zorii nu răsar ?

Mai este mult din noaptea aceea-ntunecoasă ?
Departa-s oare zorii seninei Dimineți ?
Se fierb în jur talazuri, e marea furtunoasă ...
- Străjerule, Străjere,
Nu-i ceasul cel măreț ?...

Atât de grea ni-e starea, cum n-a fost niciodată
Vin valuri mari și grele, cum n-am mai întâlnit,
Simțim c-a noastre inimi curând n-o să mai poată ...
- Ah, sună Răsăritul,
Străjerule iubit !

Ah, sună azi,
Străjere,
Sfârșitul suferinței,
Să rupi obezi și stavili de țărână și fier !
Adu-ne Sărbătoarea dorită-a Biruinței
Și Nunta așteptată
Cu Mirele din Cer !...

După Isaia 21:11

ISUSE, ȘTIU ...

Isuse,
Știu că-n viața asta
Odată, va veni o zi,
În care lungile suspinuri
Și frământări se vor sfârși.

Că-n ziua-aceea, umbra morții
Va duce-nfioratul lut
În recea țării-mbrățișare
Din care-ntâi a fost făcut,

Că tot ce-aici a fost: viață,
Mișcare,
Lume,
Simțământ,
Le-ngroapă-n ultima durere
Întâiul bulgăr de pământ.

Dar, o,
Cu toate-acestea, Doamne,
Această Zi, o chem de mult
Din lunga-ncătușare-a firii
Și-a lutului
Să simt că-s smuls,

Că zbor, cu albe-aripi de Soare
Mai Sus,
Mai Sus,
De cer mai Sus,
S-ajung în Țările Luminii
Ce curg din Chipul Tău, Isus.

Trecând de porțile acestea
Ce-n partea asta sunt de fier
Să ies de celălaltă parte
De aur,
De smarald,
De Cer ...

Cu ce cântări de bucurie
Isuse-atunci, Te voi slăvi,
Scăpat din cea mai neagră noapte
La cea mai strălucită Zi ...

EL VINE IAR, EL VINE IAR ...

El vine iar,
    El vine iar !...
- Copii ai Lui ce-L așteptați,
Cântați !
Nu plângeți,
O, cântați !
Sfârșește-al vostru lung calvar:
    El vine iar;

El vine iar,
    El vine iar !...
O, suflet drag, ce-aștepti mereu
Cu-același dor ce-aștept și eu
Curând s-o stinge-al nostru jar:
    El vine iar !

El vine iar,
    El vine iar !...
Parcă-L aud cu dor spunând:
"Eu vin curând, Eu vin curând" !
Se sfarmă-al morții stăvilar !
    El vine iar !

El vine iar,
    El vine iar !...
O, suflet scump, ți-e greu, o știi;
E lumea lung și-amar pustiu;
Dar nu-i departe-al ei hotar:
    El vine iar ...

El vine iar,
El vine iar !...

Isuse, ah, nimic nu vrem,
Decât atât: să Te vedem !
Adu al Nunții noastre har,
O, vino iar !

DIN PLIN

În Jertfa Ta, Isuse,
În harul Tău divin,
Iertare,
Mântuire,
Și slavă am din plin.

În Tine, Mire Dulce,
În chipul Tău senin,
Viață,
Fericire,
Și Pace am, din plin.

Prin Tine, o, prin Tine,
Al Cerurilor Crin,
Credință am,
Nădejde
Și Dragoste din plin.

O, fă-mă una, fă-mă,
Cu Tine pe deplin;
Să ardă-n mine,
Flăcări,
Iubirea Ta, din plin.

O, CREȘTE-MI IUBIREA

O, crește-mi iubirea
În inima mea,
Isuse, Isuse, mereu Te-oi ruga:
Îmi umple cu Dorul pe care-L aștept
Și ochii,
Și glasul,
Și inima-n piept.

O, crește-mi iubirea,
Isuse iubit,
Să fiu de-a ei haruri deplin copleșit;
Să-mi crească în suflet cu val după val,
Ca râul
Ce crește
De dă peste mal.

O, crește-mi iubirea,
Iubite Isus,
În starea și-n locul în care m-ai pus.
Să port pretutindeni belșugu-l de har,
Și-a ei revărsare
Să n-aibă hotar.

O, crește-mi iubirea
Cu focu-l sfințit,
Și chiar de m-ar arde să fiu mistuit;
Flămând de iubire, mereu Te-aș ruga:
O, crește iubirea,
În inima mea !

MI-A FOST ...

Mi-a fost așa de lungă viața
Și mi-a părut așa de grea,
Că am dorit atât, Isuse,
Și-am vrut atât:
Să scap de ea.

Dar o,
Iubirea Ta cu-atâta
Și-atâta har
M-a copleșit,
Că astăzi lungul drum de chinuri
Îmi pare scurt
Și fericit.

Și-acum,
Când sunt atât de-aproape
De Țărnuț drag și așteptat,
Deși doresc să vin
Isuse,
- Cu Tine-aș mai trăi odat' !

CU CINE SĂ TE-ASEAMĂN ?

Cu cine să Te-aseamăn,
Când soț pe lume n-ai ?
Când stelele sau luna
Sau soarele de mai;

Sau arborii pădurii,
Sau florile din plai,
Și tot ce mă atrage
În lume,
Sau în Rai,
Nu poate-avea frumsețea
Pe care Tu o ai !...

Ce drag îmi ești,
Scump Mire,
Ce mult de drag îmi ești !
- Sunt ochii Tăi mai limpezi
Ca bolțile cerești,

E fața Ta mai albă
Ca neaua de pe creste,
Când soarele-o străluce,
De nu poți s-o privești ...

Ești mai frumos ca Cerul
Ce Tu-l împodobеști,
Mai rumen decât zorii
Ce Tu îi dezvelești,
Mai limpede ca marea
În care Te-oglindești,

Mai pașnic ca-nălțimea
Prin care Tu plutești,
Mai mare ca adâncul
Pe care-l stăpânești,

Mai arzător ca dorul
Pe care mi-l trezești,
Mai dulce ca iubirea
În care mă topești

Mai drag,
Mai scump ca viața
De mii de ori îmi ești ...

O, Tu
Al Frumuseții
Luceafăr Minunat,
Tu, al Puterii falnic
Stăpân și Împărat,
Al slavei nesfârșite
Ales Încununat,

Al miilor de înger
Și ceruri – lăudat;
Din toată-Alcătuirea
Ești Cel mai Minunat.

Tu ești Acela Care
Din moarte m-ai scăpat
Și-n Templul veșniciei
Cu Tine m-ai luat,
Cu haina cea mai albă
Pe veci m-ai îmbrăcat,

Inelul Tău de aur
În deget mi-ai schimbat,
Cu-a Tale-ncălțăminte
Piciorul mi-ai legat

Și ceru-n Sărbătoare
În jur l-ai adunat,
Când Tu,
O dulce Mire,
În brațe m-ai luat

Și-n Ziua cea mai scumpă
Din câte-au luminat,
cu Tine,
O, cu Tine,
Pe veci m-ai cununat ...

CA MUGURUL

Ca mugurul ferice
De soare sărutat,
Ce nu mai poate-ncape
În coaja-n care-a stat

Că viața nouă-l umple
Cu clocot și cu foc
Și-n strâmta-i încăperea
El nu-și mai află loc;

Tot astfel când, Isuse,
Mă umpli Tu de har,
Când Tu, Cel fără margini
Și fără de hotar,

Cobori în încăperea
Sărmanei mele vieți,
De-o copleșești cu-atâtea
Și-atâtea
Frumuseți,

Simt cum îmi arde lutul
Puternicul Tău Foc
Și că sub Cer,
Isuse,
Eu nu-mi mai aflu loc.

Și plâng:
O, ia-mi povara
Ce-mi sfarmă slabul cort,
Sau dă-mi un trup din Ceruri
Să pot să Ți-o mai port ...

SUFLET MISTUIT

Suflet mistuit de-aprinsul
Dragostei tăciune,
Ce de munți de doruri poartă
Muta-ți rugăciune –
Munți de doruri și de lacrimi, muta-ți rugăciune.

Chemi de-atâția ani de zile
Cu-așa drag, un Nume,
Dar și azi tu ești numai singur
Singurel, pe lume –

Suflet mistuit de doruri, singurel pe lume.

Dar privește-n Sus pe lunga
Lacrimilor Cale;
Vine Dragul, Așteptatul
Dorurilor tale,
Mirele-așteptat de dorul dorurilor tale !

Darul cel mai scump ce-atuncea
Duce-i-vei-nainte
Va fi viața arsă -n jarul
Dorului fierbinte –
Viața arsă-n așteptarea dorului fierbinte ...

ISUS E-AL MEU !

Am lăsat în urmă lumea
Și-am ajuns pe-ai slavei munți,
Cu-a iubirii flăcări, ars-am a ei legături și punți;
Să rămân pe veci de-acuma singur numai Tu și eu –
Nu mai vreau nici-o comoară,
Sunt bogat:
Isus e-al meu !

Tot ce poate să-mi dea lumea e cenușă fără preț,
Nu doresc decât a slavei bogății și frumuseți,
Nu m-atrage decât dorul după Tine, Domnul meu –
Azi am tot,
Isuse Dulce, azi am tot:
Ești Tu al meu !

O, al veșniciei mele dulce și puternic Far
Clocotesc în mine-atâtea doruri fără de hotar,
Plâng, să-nfrângă stăvilarul timpului încet și greu –
Peste miile de valuri,
Cheamă-mă,
Isus-al meu !

Despărțit pe veci, de lume,
De părinți
Și de copii,
Singur Tu rămâi de-acuma dragostea-mi pe veșnicii –
Și când tot ce e – va trece ars, ca stinsul muc de seu,
Tu vei fi mereu același
Pururi drag,
Isuse-al meu !...

Tu –
Și inima și viața mi le umpli și le-ncheși
Tu lubitul vieții mele
Și-al iubirii mele-ntregi,
Cheamă-mă și ia-mă-n brațe și mă ține-așa mereu
Azi nu vreau nici Rai
Nici Ceruri,
Tu ești Singur Tot ce vreau.

Adă Ceasul,
Adă clipa, fericirii fără saț,
Când vom fi pe veci, cu Tine,
Ah, cu Tine
Cununați !
Să rămânem împreună veșniciile apoi
Numai Ochii
Numai glasul
Numai sânul Tău
Și noi ...

E-ATÂT DE GREU ...

E-atât de greu în lumea asta
Orfani de Tine
Mire-al meu ?
Isuse, când veni-vei iară
Isuse – când ?
- E-atât de greu !

E mult de când ni-ai spus iubite
Că iară vei veni –
Curând
Când oare-vei veni la mine ?
- E așa de mult,
Isuse când ?

CUTREMURAT ...

Cutremurat ridic privirea
Spre Fața Ta, Isuse Blând
Și-mi cântă-n inimă iubirea
Chemarea singurului gând:

Să mă îmbrac în lucitoarea
Lumină-a Veșnicei vieți
Și să mă pierd pe veci în marea
Nemaisfârșitei Tinereți ...

Ca astfel, contopit cu Tine
Să m-adâncesc nemăsurat
În marea Dragostei Divine
Căci după ea am însetat ...

De-aceea-n farmecu-nserării
Când cântă sufletu-mi vrăjit
Privesc în Sus
Și chem cu lacrimi
Să vii,
Să vii,
Isus iubit ! ...

IUBIREA TA

Iubirea Ta n-are
Un "ultim sărut";
E fără de capăt
Ca fără început.

Cântarea Ta n-are
În veci "ultim vers";
E farmecu-același
De-apururi neșters.

Alintul Tău n-are
Un "ultim fior";
Ci pururi mai plin e
De drag și de dor.

În dragostea noastră
Nu-i "ultim cuvânt", -
Când n-or mai fi ceruri
Și n-o fi pământ

Când n-or fi nici stele
Nici soare
Nici Cer,
Când n-or fi nici lacrimi
Nici plâns,
Nici dureri,

Când n-o fi nici lume
Nici cine-o privi: -
Iubirea,
Iubirea-Ți
Mai dulce va fi.

Căci Dragostea-Ți n-are
Un "ultim sărut";
E fără de capăt
Ca fără-nceput ...

CU-ATÂTA LARGĂ DĂRNICIE

Cu-atâta largă dărnicie
Tu mi-ai tot dat mereu, Isus
- Din nesfârșita-Ți bogăție
Atâtea daruri mi-ai adus.

Și mi-ai tot dat ...
Cât nu-i măsură
Să le cunoască-ntregul preț
Și mi-ai tot dat ...
De îmi umplură
Viața veșnicei vieți ...

Iar azi un gând amar îmi vine
Aceste-mbelșugări de har
Stau între mine și-ntre Tine
Un gard,
Un zid,
Un stăvilă ...

De nu-Ți mai văd privirea blândă
Nici glasul dulce nu-Ți aud
- Și biata-mi inimă flămândă
Te cheamă -n dor, de lacrimi ud ...

Ia-mi toate-aceste daruri !... Ia-le
Isuse iarăși dintre noi
- Să-Ți văd doar slava Feței Tale
Să fim iar singuri
Amândoi ...

CE DULCE-MI SUNĂ ...

Ce dulce-mi sună scumpu-Ți Nume
Când Ți-L vorbesc
Și Ți-L ascult
Din ce mai mult l-aud, Isuse,
Aș vrea mai mult
Și tot mai mult ...

Îmi pare între-a Slavei stele
Luceafăr unic, luminos
Și-n ceru-ntreg Mărgăritarul
Cel mai de preț și mai frumos,

În scumpa Raiului grădină
Tu cel mai alb mai dulce Crin
Pe cerul fericirii noastre
Tu singur Soarele Divin.

Fiorul Tău mi-alintă auzul
Cu-așa iubire-i fermecat,
Ca dintr-o muzică cerească
Acordul cel mai minunat.

Cât de farmec poartă scumpu-Ți Nume
Că de-Ți vorbesc
Ori de-Ți ascult
Cu cât îl spun mai mult Isuse,
L-aș vrea mai mult
Și tot mai mult.

CÂND TU EȘTI LÂNGĂ MINE

Când Tu ești lângă mine
O, Mirele meu Drag,
Când Tu ești lângă mine
Uit doruri, uit suspine,
Uit tot ce mă mai ține
Și toate către Tine
Isuse mă atrag.

Când mâna-Ți mă-nconjoară
Și-aud doritu-Ți glas,
Când mâna-Ți mă-nconjoară
Uit jalea ce doboară
Și-amarul întreg îmi zboară,

Iubirea-mi Te împresoară
Și-n voia Ta mă las.

Când Tu ești lângă mine
Ah ! Sunt atât de fericit,
Când Tu ești lângă mine
Prin lumi de haruri pline,
Te-nalți mereu cu mine
De-adorm pe sân la Tine
Nespus de fericit.

O, du-mă acum în Țara
De dragoste și Har,
O, du-mă acum în Țara
În care mi-e comoara
Și-n care, Primăvara,
Iubirea și cântarea sunt fără de hotar

IERUSALIME ...

Ierusalime, sfânt locaș
Tot sufletu-mi suspină,
Când ?
Oare, când te voi vedea,
Când oare-n Tine voi intra
Să cânt și eu iubirea ta
Pe marea cristalină ?

Ierusalime, loc iubit
Ah ! Cum va fi în Tine ?
Când lungul dor ce-aici l-am plâns
Și-amarul cât în piept l-am strâns,
Va fi uitat,
Și șters,
Și strâns,
Și n-or mai fi suspine !...

Isus,
Iubit Isus,
Cu drag,
Iubirea mea, Te cheamă ...
Te cheamă sufletu-n extaz
Cu râu de lacrimi pe obraz,
O, vino,
Vino,
Vino azi –
Și ia-mă,
Ia-mă,
Ia-mă ...

O, MIRE !

O, Mire-al miilor de haruri,
Sunt trist,
Isuse,
Și sărac ...
Dă-mi alba Ta neprihănire
Cu frumusețea-i să mă-mbrac.

De-a lumii trecătoare-avuturi,
Te rog, viața să-mi dezlegi
Și dă-mi averea care-ntrece
A lumii bogății întregi.

Dă-mi fericirea care-ntrece
A lumii-acestei fericiri
Iubirea ...
Ah, iubirea care
Disprețuiește-a ei iubiri ...

Ca slobod,
Dezlegat de toate
A lumii-amare rădăcini,
Să-Ți pot gusta pe veci frumsețea
Luminii ochilor senini.

MI-E INIMA SECATĂ ...

Mi-e inima secată,
Ca lutul frământat,
De lunga așteptare
Cu care
Te-am chemat.

Și nu-Ți mai pot aduce
Ca altădată, az'
Mireasma cea mai dulce
A dragostei-n-extaz

Nici dulcea-nflăcărare
A vieții tinerești,
Ce Te făcea mai tare,
Mai mult
Să mă dorești ...

Dar toată-a mea ființă
Când ochii Ți-i privesc
Suspină,
Cântă,
Strigă:
Isuse, Te iubesc !...

LASĂ-MĂ SĂ STAU ...

Lasă-mă să stau de-oparte
Să Te văd și să Te-ascult,
Căci flămânda mea iubire
Te dorește tot mai mult.

Câtă duiosie-n glasul
Și-n chemarea Ta aduni,
Când Mariei Magdalena
Vestea harului i-o spui.

La mulțimea care-ascultă
Câtă mângâiere-i faci,
Când, cum numai Tu știi spune,
Fericești pe cei săraci.

Când ne-arăți frumos, aievea,
Haru-acelei Alte Vieți,
Cu cât dor privim acele
Potolite frumuseți !

Ah, de-aș fi copil, Isuse,
Să mă poți la sân lua,
Cum din dulcea-nlănțuire
Pururi, nu Te-aș mai lăsa.

Ți-aș privi o veșnicie
Ochii dragi și minunați,
Doar mi-aș sătura iubirea
Fără frâu și fără saț ...

AȘ VREA ...

Aș vrea, din ochi,
Din glas,
Din lacrimi,
Din vers,
Din doruri
Și din cânt,
Aș vrea să-Ți spun,
Cum n-a spus nimeni,
Isuse Dulce,
Un cuvânt.

Aș vrea, cu-ntreaga mea ființă,
Așa cum simt
Și cum doresc,
În felu-n care numai Ție
Aș vrea să pot

Să Ți-l șoptesc

Aș vrea fiору-a mii de lacrimi
În două boabe
Să-l adun
Și farmecul a mii de cânturi
În versul-acela
Tot să-l pun.

Din mii de șoapte de iubire
Să strâng
În una-ntregul dor,
Din mii de ani de fericire
Un singur,
Fericit,
Fior.

Și cu întreaga mea ființă
Să pot odată să-Ți șoptesc,
Așa cum numai Ție singur
Aș vrea :
Isuse, Te iubesc !...

ZIUA REVEDERII ...

Cum nu-i mâine dimineață
Ziua revederii,
Când, scăpați pe veci din ceață,
Vom privi Lumina-n față –
Adă, Doamne, dimineață
Ziua revederii !

Ah, de ce nu-i mâine oare
Ziua întâlnirii,
Când vom izbucni spre Soare,
Albă,
Veșnică Ninsoare,
Pentru scumpa Sărbătoare,
Ziua întâlnirii !

De ce oare nu mai vine
Ziua Dezlegării ?
Să se sfarme ce ne ține,
Mai curând să fim cu Tine,
Doamne :
Ah, de ce nu vine
Ziua Dezlegării ?

Mii de inime suspină,
Arse-n dor de Tine
Și Te cheamă : Vino,
Vină !
Adă Zorii de lumină
Inimelor ce suspină
Arse în dor de Tine !

Adă mâine dimineață
Ziua Revederii.
Vezi cât plâns avem pe față
Cât suspin,
Ce trai,
Ce viață !
Adă, Doamne, dimineață
Ziua Revederii !

UN MUGUR ...

Un mugur s-a-ntâlnit cu-o rază
Și-nfiorați au tresărit :
Din dulcea lor îmbrățișare,
O albă floare-a răsărit ...

Tot astfel când sfârșitu-mi suflet
Isuse Dulce, Te-a aflat,
Cum Te dorea de-o veșnicie,
Cu-atâta foc Te-a-mbrățișat.

Și-acum, în dulcea-Ți dezmierdare,
Aș vrea mai strâns la sân să-Ți pier,
Ca să-Ți rămână-n brațe numai
O floare albă pentru Cer.

GEM INIMI

Gem inimi sub grozavă apăsare,
Povara grea de-abia o mai purtăm,
Ah, dă-ne Tu dorita ușurare ...
- Ascultă-ne, Isuse, Te rugăm ...

Isuse,
Toți copiii Tăi suspină,
Cu lacrimi zilnic pâinea ne-o udăm
Ni-e sete,
Ah, ni-e sete de hodină ...
- Ascultă-ne, adu-ne-o, Te rugăm ...

De-atâția ani cu valuri de durere
Și munți de sfâșieri, din greu luptăm
Ni-i dor,
Ah, dor, de-un ceas de mângâiere ...
- Ascultă-ne, adu-ne-o, Te rugăm ...

De-atâția ani de lungă despărțire,
Cu inimi sfâșiate suspinăm,
Ah, adă Tu dorita întâlnire ...
- Ascultă-ne, adu-ne-o, Te rugăm ...

De-atâtea ori, în dulcea-mbrățișare,
Cu ochii treji,
Isuse,
Te visăm –
Ah, fă-ne visul fără deșteptare ...
Ascultă-ne, Isuse, Te rugăm ...

Ajunge, Doamne, vremea întristării,
O, nu lăsa, zdrobiți, să disperăm –
Adu-ne azi sfârșitul depărtării ...
- Ascultă-ne, adu-ni-l, noi Te rugăm ...

Putea-vei mult să nu ții oare seamă
De-atâtea mii de lacrimi ce vărsăm,
Mai poți tăcea, când munți de dor
Te cheamă
- Ascultă-ne,
O, vino, Te rugăm ...

DE DRAGUL TĂU .

De dragul Tău,
O Dulce Dor,
Genunile de-a rândul
Cutreierat-am, călător
Cu dorul
Și cu gândul.

Și ca un val de pe ocean,
Cu mâini spre Țărm întinse,
Întins-am brațe, an de an
Spre Țărmuri neatinse.

Purtat de-un gând ca jaru-aprins
Am mers fără oprire
Spre-un Chip,
Spre-un Dor,
Spre-un Braț întins,
Spre Tine, Dulce Mire ...

Și azi, când fermecat îți simt
Sărutul pe pleoape,
Când la doritu-Ți Sân m-alint,
Aproape,
Mai aproape.

Eu, toate mărirele de dor
Le-am grămădit în mine
Din ziua-ntâi când călător,
Am apucat spre Tine.

În boabe de mărgear le-adun
De-a versurilor fire
Cunună pentru Cel mai Bun,
Mai scump,
Mai dulce Mire...

DRAGUL DEZMIERDĂRII MELE

Dragul dezmierdării mele
Plin de rouă-n păr,
Sub privirile de stele
M-ai trezit sub măr,
Dezmierdat cu așa iubire
M-ai trezit sub măr.

Dreapta întins-ai peste mine,
Stânga căpătâi.
- Doamne, nu-i decât din Tine
Dragostea dintâi,
Dulcea, Minunata, Sfânta,
Dragoste dintâi.

Îmi topește-a Ta privire
Inima de drag,
- Mire fericit, O, Mire,
Fost-am eu pribeag
Nu o niciodată n-am fost
Singur și pribeag.

Îți ascult răpit Cuvântul,
Plâng când Ți-l ascult.
- Oare unde-i azi pământul
Sunt în Cer de mult,
Când s-a risipit pământul
De-s în Cer de mult.

De ce oare-ntreaga Fire
Cantă-acum așa ?
Mai e oare fericire
Sau numai a mea ?
Nu-i pe lume fericire
Sfântă ca a mea.

Unde-i azi cetatea-n care
Lătrau câinii răi
Ah, atâta Sărbătoare
Râde-n ochii Tăi
Toată Dragostea din ceruri
Râde-n ochii Tăi.

Cântă-n zumzetul de albine
Câmpu-nmiresmat,
Cine-i fericit ca mine
Mire minunat ?
Ah, nu-i nimeni,
Nimeni, nimeni,
Mire minunat ...

Torc cununi de rouă zorii
Și ne-anină-n păr,
Feriți nemuritorii
Cununați sub măr
Pentru Nunta fără capăt,
Cununați sub măr ...

după Cântarea Cântărilor.

PESTE-AL ANILOR HOTAR

Peste-al anilor hotar
Răsar zorile, răsar,
Și-n sus peste vârful lor
Fac drum lung
Cu lungu-mi dor.

Drum cu crini împodobit
Ca să-mi vină Cel iubit,
Drum cu lacrimi
Lung și drept
Că de ani și ani L-aștept.

Zorii toți au răsărit
Și Tu încă n-ai venit.
Arde-mi soarele de-amiaz
Lacrimile pe obraz
Uscă vânt de răsărit.
Sufletu-mi secătuit.

Și nu-i loc de odihnit
Ci-i pustiu de suferit
Jar mi-e inima din piept
Și aștept,
Aștept ...
Aștept ...

Umbra serii s-a lăsat
Peste câmp și peste sat
Când se-aprind luminile
Se-nmulțesc suspinele
Lung-îi drumul,
Lung și drept
Mult îi dorul, mult în piept
Până când mai tot aștept ?

Toți au casă și cămin
Numai eu suspin străin,
Toți și-aștern și se-odihnesc
Numai eu stau și privesc,

Tot aștept mereu să vii
Și văd căile pustii
Fără pic de bucurii
Și Tu-ai spus că nu-ntârzii.

Bate-un ceas întârziat
Miezul nopții-nfiorat
Ah, și nici n-am tresărit
Mâna Ta m-a-nvăluit
Slava Ta m-a copleșit
Dragostea m-a răsplătit.

Și când Tu mă-ntrebi cu drag,
Mult m-ai așteptat în prag ?
Eu de haruri copleșit
Râd și plâng de fericit.

Și un veac de-aș fi stătut
Azi un ceas mi-ar fi părut
Ne-nțelegem gând cu gând
Nu Tu-ai venit ...
... Curând.

DEȘI A TRECUT ...

Deși-a trecut atâta vreme
De când Isus Te-am întâlnit
De când întâia dată-n suflet
Iubirea Ta mi-a-nmugurit.

Deși-n atâția ani atâta
Am pățimit și-am sângerat
Când dulcea dragostei durere
M-a copleșit și m-a-nălțat.

Deși de-atâta dor sfârșita,
Sărmana, inimă plângea
Căci nici dureri, nici fericire
Cât mine nimeni nu purta

Și-azi cu aceeași nerăbdare
Și dor nestăpânit în piept
Cu-același drag de-ntâia oară
Te chem Isuse și Te-aștept.

Același cântec de iubire
Din ziua când ne-am cununat
Eu Ți-l păstrez mereu și astăzi
Neprihănit și nepătat.

Iubirea mea e neschimbată
Și pentru mine în veci rămâi
În locu-acela scump în care
Te puse Dragostea dintâi.

Doar vremea ce mereu se scurge
Îmi face mai duios, mai drag
Și plânsul ce Te cheamă "Vino"
Și dorul ce Te-așteaptă-n prag.

UN CÂNTEC DE DRAGOSTE

Un cântec de dragoste-mi cântă-n priviri,
Un cântec cum n-am mai cântat,
Cu taina fierbintei și dulcii iubiri
Viața de El mi-a legat.

Căci doru-l aprinde în inima mea
O dragoste cum alta nu-i,
De ard în dorința pe veci de-a-L avea
Și plâng în chemările Lui.

Și cântecu-acesta cu dor nesfârșit,
De-o viață, în sân l-am purtat ;
Din lacrimi, din doruri,
Din crini împletit
Aș vrea să l-l cânt ne-ncetat.

Isuse, Isuse, Isuse iubit,
Tu singur știi dragostea mea,
Și dorul ce doare când plâng copleșit
De-un cântec ce nu-l pot cânta !

Căci graiul și slova nu-l pot încăpea,
Când vreau să-l rostesc, n-am cuvânt,
Așa cum îl cânt nu e-n inima mea
și-așa cum e, nu pot să-l cânt.

Ascultă, Isuse,
În inima mea,
Al dragostei vers minunat,
Ascultă-l, Isuse, căci nu-l pot cânta
Așa cum e-n ea necântat !...

PLÂNGE-N INIMI SFÂȘIEREA

Plânge-n inimi sfâșierea
Dorului nemărginit ...
Depărtare, depărtare,
Unde-i oare-al tău sfârșit ?

Crește flacăra dorinței
Și-arde sufletele-n jar
Întâlnire, întâlnire,
Oare, când veni-vei iar ?

Tu ne-ai spus puțină vreme
Și nici azi n-ai revenit
Întristare, întristare,
Unde-i oare, al tău sfârșit ?

Nu cârtim nici unul Doamne,
Dar Tu știi cât e de greu
Așteptarea, așteptarea,
Să ne chinuie mereu.

Unde-i oare clipa-aceea
Cât a veșniciei zi
Fericire, Fericire,
Oare, când Te vom găsi ?

Cât preț ne-ai cerut
Ce doruri,
Ce de lacrimi, cât suspin,
Revedere, Revedere,
Vino, te-am plătit din plin ...

CÂND AI ZĂMISLIT IUBIREA ...

Când ai zămislit iubirea și-ai adus-o nouă-n lume
Doamne, n-am știut c-aceasta Îți este adevăratul Nume

Dar am bănuț că-ntrânsa este vrajă și putere
Care singură încheagă Fericirea cu durerea
Și aduce-n suflet starea fără seamăn de frumoasă
Care mângâie când doare și înalță când apasă.
Care mistuie și arde inimile care cântă
Dar atâta fericire poartă-n cazna ei cea sfântă.

Ah ! Când ai făcut ca-n lume Dragostea să zămislească
Ce-a putut simți atuncea prima inimă-omenească
Din ce tainice străfunduri de slăvită strălucire
Din ce-adânc de-amărăciune
Din ce har de fericire.
Ai putut să-i țeși duioasa
Sfânta ei alcătuire
De aduce-n ochi și suflet
Așa stări de strălucire.

Căci mă-ntreb ce-ar fi, O, Doamne
Lumea asta de tristețe.
Dacă n-ar înviora-o a iubirii frumusețe
Cine-ar mai putea să-i poarte
Uriașa ei povară
Dacă Dragostea n-ar face-o
Mică, dulce și ușoară ?

Cine-ar mai putea să-ndure
Intunericul de ură
Dacă n-ar fi fost iubirea
Cu-al ei soare și căldură
Ce-ar fi mila și răbdarea
Și a vieților unire ?
Ce rămân din toate-acestea
Când în ele nu-i iubire

Ah, de n-ar fi fost Isuse,
A Ta Dragoste curată "Dragostea"...
Adânca, sfânta, marea ei nemăsurată
Nici un suflet cu alt suflet nu s-ar fi unit vreodată.
Ar fi fost pe veci o noapte peste lumea asta toată ...

N-ar mai fi-nflorit un zâmbet nici pe-o față îndurerată
N-ar fi nici-o rană închisă
Nici-o lacrimă uscată
Nici-o inimă de mamă ori de frate, ori de tată

Lumea n-ar fi-aflat ce-i dorul și sărutul niciodată.
Ar fi fost un gol și-o moarte și-o tristețe nesfârșită
Că n-or mai fi fost în lume niciodată vre-o putere
Ca să poată-aduce-n inimi cât de cât apropiere.

N-ar fi fost nimic în stare vrăjmășia să le-o frângă
Și să poată laolaltă măcar două să le strângă

Că-n acele două piepturi cu-o unire adevărată
Doar o inimă să simtă să suspine și să bată.

Ah, când ai făcut în lume să răsără-a Ta iubire
Câtă binecuvântare ai adus la omenire
Că de-ar vrea acuma lumea pentru ea să-Ți mulțumească
Și-ar aduce munți de jertfe
Dorul Tău să-l răsplătească
Și alți munți de mulțumire de suspin, de rugăciune
Nu un an ci-o veșnicie să înalțe și s-adune
N-au să poată niciodată înde-ajuns să-Ți răsplătească

Numai când ar vrea Isuse cei iubiți să Te iubească
Și Ți-ar da pentru Oceanul veșnic al iubirii
date
Picătura Fericită a iubirii lor curate
Doar aceasta-ar fi o jertfă vrednică de-a Ta jertfire

Numai singură iubirea e un dar pentru iubire.

AH, CÂT DE VREDNIC DE IUBIRE ...

Ah, cât de vrednic de iubire
Ești Tu Stăpânul meu ceresc
Și ce puțini sunt azi aceia
Ce Te-așteaptă și iubesc,

Tu, care doar iubirea noastră
O ceri și o aștepti mereu
Iubirea, o, iubirea mare
Atât cât Tine Domnul meu.

Iubirea ... Singură iubirea
Cea fără timp și fără zid
În fața cărei Veșnicia
Și cerurile se deschid

Iubirea, care să întreacă
Tot ce-a putut fi mai iubit
Iubirea, care să iubească
Nemicșorat și nesfârșit.

Iubirea, care-ai așteptat-o
Și după care însetezi
Și care-n inimile noastre
Ți-e dor s-o simți,
Ți-e dor s-o vezi ...

Cât meriți Tu iubirea noastră
Și ce puțin ești prețuit
În ce puține inimi astăzi,
Ești, cât ai vrea să fii iubit.
Isuse, scumpa mea iubire
Dă-mi Harul Harului Ceresc,
Să pot ca pentru lumea-ntreagă,
Pe cât vrei Tu, să Te iubesc.

DE TINE ÎNSETEZ

Ca cerbul după ape
În caldele amiezi
Caut Fața Ta Isuse,
De Tine însetez.

Cu inima smerită
Eu pașii Ți-i urmez,
Caut Fața Ta iubită
De Tine însetez

Când fruntea-mi obosită
Pe umăr Ți-o așez
În dorul fără margini,
De Tine însetez

Cu cât mai mult adâncul
Ființa-mi luminezi,
De Pace, de Lumină,
De Tine însetez

O... umple-mi Tu ființa
Cu-al Harurilor miez,
Cu dragoste Isuse,
De dragoste însetez

Și-afundă-mă-n Oceanul
Iubirii-n care crez ...
Să n-o mai chem atâta
De Tine însetez.

IUBESC PE-AI MEI ...

Iubesc pe-ai mei cu-ntregu-mi suflet
Mai mult ca viața mea, iubesc,
Pentru iubirea lor Isuse,
Suspîn și lupt și mă sfârșesc.

Iubesc ființele ce-n viață
Cu viața mea s-au contopit,
Cu-acea iubire, cum în lume
Pe nimeni alții n-am iubit.

Iubesc prietenii, ce pașii
Și-au împletit cu pașii mei,
Cu-o dragoste ce-ar fi în stare
Să se jertfeasca pentru ei.

Iubesc pe frați, iubesc vrăjmașii,
Iubesc pe buni, iubesc pe răi,
Iubesc pe toți cu duiosia
Privirilor din ochii Tăi.

Dar în iubirile acestea,
Isuse, e-un hotar ceresc
O, margine la care toate
Se pierd,
Se sting,
Și se sfârșesc.

Numa-n iubirea Ta, Isuse,
Eu n-am hotar și nici sfârșit
Pe Tine Te iubesc atâta,
Pe cât esti Tu
Nemărginit

ISUS, OCEANUL FERICIRII ...

Isus, Oceanul fericirii
Și vieții fără de hotar,
Din Tine izvorăsc și-n Tine
Se-ntorc izvoarele de Har.

Așa cum din adâncul mării
Cu albul norilor cuprins,
Ies stropii care-aduc belșugul
Peste-al ogoarelor întins.

Și după ce înviorate
În urmă toatele, rămân,
Aceeși stropi se varsă, râuri,
În largul valurilor sân.

Tot astfel, O, Isus, belșugul
De Har și binecuvântări
Ce-Ți umple, până peste margini,
A Dragostei adânci cămări.

Când mi le-ncarci
Întregi în suflet
Și mă trimiți la frații mei,
Ce revărsări de mii de haruri
Tu faci să ploaie peste ei.

Că după ce se-nviorază
Acel neprețuit pământ,
În râu de doruri fără seamăn

Să vină, iar la Sănu-Ți sfânt.

Din Tine izvorăsc și-n Tine
Se-ntorc izvoarele de Har,
Isus, Oceanul de iubire
Și doruri fără de hotar.

SPRE LUMILE LUMINII

Îndrăgostit de-al slavei
Nemărginit întins
Spre lumile luminii
Aripile-am întins.

M-am ridicat pe scara
'Nălțimilor de Har,
În slava fără-de moarte
Și fără de hotar.

În ce tărâm de Soare
Și Raiuri am sosit,
De mi-a rămas tot lutul
La pragul Lui slăvit ?

Ce Flacăra m-atrage
De nu pot să o-nțeleg,
Dar stâmpără și arde
Adâncul meu întreg ?

Ce Soare mă-nfășoară
De nu pot să-L privesc
Dar și cântări și lacrimi
La fel mă copleșesc ?

De ce atâtea valuri
Mă țin și mă atrag
Cu dragoste, cu frică,
Cu teamă și cu drag ?

M-am avântat și-n marea
Luminii m-am topit,
Iar când a ei străfunduri
Deplin s-au liniștit,

Simțit-am fericirea
Fiorului nespus,
Că sunt de-acum
O rază, în Slava Ta,
Isus ...

DORURILE MELE ...

Sărmane dorurile mele,
Cât zbucium e-ngropat în voi
De așteptările acele
Ce ard și plâng, în amândoi.

Ați suspinat îndurerate,
Pe-atâtea drumuri și cărări,
Chemând priviri înrourate
De-ntârziate așteptări ...

Cântarea zbuciumării voastre
Atâta plâns a potolit,
Atâtea inime sihastre
A mângâiat și-a fericit ...

Dar lunga voastră-ndurerare
Din ochi, din suflet și din glas
Și-a voastre lacrimi amare,
Mereu neșterse au tot rămas.

Iar azi durerea vă divină,
Cu milă stau și v-o ascult
Și parcă-o inimă străină
V-a plâns și v-a cântat demult ...

Că nu pot crede cum tot jarul
Ce-n voi a fost îngrămădit,
Să-și poarte-n inimă focarul
Și ea să nu se fi topit.

...Sărmane dorurile mele,
În ce lumini v-ați înălțat,
De nu mi-ați mai venit din ele
În cuibul care v-a zburat ...

Ah, stați acolo-n bucurie
Și nu vă-ntoarceți înapoi ...
...Pe-aici e toamnă grea, târzie
Și vin și eu curând la voi ...

MIRE-AL MEU ...

Mire ce mă porți în carul
Lumilor fără hotar,
Culmilor de ne-atins,
Slăvilor de necuprins.

În al fericirii ceas
Eu în voia Ta mă las,
Închid ochii și rămân
Răzimat pe scumpu-Ți sân.

Fă cu mine ce voiești
Mi-e de-ajuns că mă iubești
Mi-e de-ajuns că știu mereu
Că-s al Tău și ești al meu.

Lângă Tine scump Odor
N-am nici teamă, n-am nici dor,
N-am nici grijă, n-am nici glas,
Este-al Nunții noastre ceas.

În al veșniciei Rai
Toată dragostea să-mi dai,
Iar eu, sufletu-mi întreg
Pentru veci de Tine leg.

Și-n veci am să Te-nsoțesc,
Ca să-Ți spun cât Te iubesc
Și să-Ți spun că-n veci mereu,
Ești al meu, al meu,
Al meu ...

COMOARA MEA ÎNTREAGĂ, ISUSE, TU RĂMÂI

În alba neprihană a dragostei dintâi
Comoara mea întreagă, Isuse, Tu rămâi
Demult mi-am dat viața, pe veci să fie-a Ta
Și inima-mi cu toate iubirile din ea.

Și-atâta dor ne leagă de-atuncea pe-amândoi,
De n-are vremea stavili, să pună între noi
Și nu găsesc, Isuse, cu ce cuvânt să-Ți spun
Iubirea tot mai mare, ce-n suflet Ți-o adun,

O, cum aș ști eu oare, că-n lume s-ar afla
Iubire-adeverată, de n-ar fi fost a Ta ?
Cum aș fi-aflat că poate pe-acest pământ stricat
Să fie fericire și-un har așa bogat ?

Și slăvile atâtor cerești înviorări,
Ce mi-au născut izvorul duioaselor cântări
Și pacea cea adâncă și limpede de azi
Ca iezerul de munte în orele de-amiazi

Și harul fără margini și atâtea mângâieri
Ce-mi vindecă zdrobirea trecutelor dureri,
De nu Te-aflam pe Tine, al dorului meu Dor,
Al păcii, al puterii
Și-al dragostei Izvor ?...

Și după-atâtea triste și-adânci îndurerari

Când tot ce-aveam în suflet s-a dus ca fumu-n zări,
Când mă-ntorceam cu toate nădejdele-n mormânt,
Cu inima zdrobită și sufletul înfrânt,
Când am văzut că toate a lumii juruinți
Trăiesc atât cât roua sub razele fierbinți
Și înșelat de-atâtea iubiri care-au pierit
M-ai ridicat din groapa în care am fost zdrobit.

Și m-ai făcut să aflu izvorul Tău ascuns
- Ah, nu știu ce-a fost Doamne, dar știu ; mi-a fost de-ajuns
Și am uitat trecutul cu rănile de jar
Și muta zvârcolire a plânsului amar

Și-n locul-ntunecimii adusu-mi-ai atât
Belșug de strălucire că nu pot spune cât
- De-aceea Ți-am dat viața pe veci să fie-a Ta
Și inima-mi cu toate iubirile din ea
De-aceea-n neprihana iubirii de întâi
Comoara mea întreagă
Pe veci doar
Tu rămâi ...

CUNUNA CURĂȚIEI MELE

Cununa curăției mele
Ce sufletu-mi îmbogățești,
Tu Frumsețea fără seamăn
Ce-n veci mereu mai dulce ești.

Pe ce-nălțimi de curăție
Și de splendoare mă ridici
Când inima mi-o scalzi în Haruri
Și mi-o răpești în tot, de-aici.

Ce-nfiorări de fericire
Îmi umple sufletul întreg
Când șoapta dezmierdării mele
Atât de bine o-nțeleg.

Cu ce vâl de curăție
Și frumsețe mă-nfășori
Când Tu mă-mpodobești cu-a Tale
Cerești și veșnice comori.

Cununa frumuseții mele
Cu ce fiori de drag Te țin
Pe fruntea albă de spălarea
Puterii Sângelui Divin.

Cu ce necunoscute glasuri
Cerești iubirea Ta o cânt
Când să-Ți arate tot ce-aș spune
Nu-i nici-un cântec pe pământ.

Ah, slava curăției mele,
Ce-atâta dor în glas mi-ai pus,
Cât Te iubesc
Cu ce iubire,
Cu ce iubire,O...Isus !

ÎN SUFLETU-MI SFÂRȘIT ...

În sufletu-mi sfârșit de jale
Și ars de-al dorurilor foc,
Cum apa-și face-n piatră cale
așa durerea-și face loc.

Cum a putut Isuse, oare,
Aceași inimă purta,
Întreaga lumi-ndurerare
Și-ntreagă fericire-a Ta ?

Cum în atâta prigonire
Și în atâta plâns amar,
Să simtă-atâta fericire
Și-atâtea revărsări de Har.

Ah, cine-a mai putut fi, cine,
Urât așa, și-atât iubit ?
Nu-i nimeni fericit ca mine
Și nici așa de fericit ...

CE AI TU MAI MULT ?

Ce ai Tu mai mult ca alții
Dulcele meu Mire ?
De ce oare-atât de scumpă
Este-a Ta iubire ?
Mai de preț ca lumea-ntreagă,
Dulcea Ta iubire ...

De ce Glasul Tău îmi pare
Cel mai drag din lume ?
De ce Numele Tău, oare-i,
Cel mai dulce Nume ?
Plin de Haruri și de farmec,
Cel mai dulce Nume ...

De ce, oare, de Ființa-Ți
Dragostea mă leagă ?
De-aș rămâne lângă Tine
Veșnicia-ntreagă ?
Fermecat pe sânu-Ți
Veșnicia-ntreagă ...

Ah, frumsețea Ta aleasă,
N-are asemănare ...
Cine-ar fi să poată spune
Cât de drag mi-ești, oare ?
Care cântec, care lacrimi,
Pot a spune oare ?...

Dintre mii de-aleși, Făptura-Ți
Pot a Ți-o alege,
Glasul Tău din mii de glasuri
Pot a-l înțelege,
Cântă-ntreaga mea ființă
Când Ți-l înțelege.

Cât ai Tu mai mult ca alții ?
- Cine-i ca și Tine ?
Mi se umezesc de dragu-Ți
Ochii de lumine,
Dragostea și duiosia
Umedei lumine.

Ah, coboară-Te și ia-mă,
Dorul meu de-acasă ...
În cetățile de aur,
Vreau să-Ți fiu Mireasă,
Albă, Fericită, Scumpă,
Veșnică Mireasă !...

CÂND MĂ-NSEAMNĂ VEȘNICIA

Când mă-nseamnă Veșnicia
Cu săruturi pe obraz,
Când transfigurat trec pragul
În ținuturi de extaz.

Când pământu-mi nu mai are
Nici simțiri, nici vâz, nici grai,
Când doar ochii-mi ard lumina
Strălucirilor de Rai,

Când cu umezite gene
Aș dori a Te privi,
Despre tot ce cântă-n mine,
Numai ochii pot vorbi ...

Frumusețea Ta o lasă
Fermecat s-o tot privesc,
Ca să-Ți spun, în veci Isuse,

Te iubesc, iubesc, iubesc ...

AM TRECUT DE CEL DIN URMĂ

Am trecut de cel din urmă
Vârf ce ne desparte ...
Și de-abea te văd în vale,
Țară de departe ...
Unde-am stat și-am plâns, o viață,
Țară de departe ...

Am avut în tine doruri
Fără de-mpplinire ...
Suferințe fără număr,
Plâns și fericire ...
Poate-atât cât nimeni altul,
Plâns și fericire ...

Am avut dușmani în tine,
Răul să-mi doreasca,
Dar au fost și-atâtea inimi
Dragi să mă iubească ...
Scumpe și duioase inimi
Dragi să mă iubească ...

O, ... pământule, pe care
Am trăit o viață,
Azi te las ... rămâi în urmă ...
Tot mai mic în ceață ...
Mai în urmă, mai departe,
Tot mai mic în ceață ...

Azi mă duc în Țara scumpă,
Sus mai sus de stele ...
Unde-i Mirele și-Alesul
Dorurilor mele ...
După care-au plâns o viață
Dorurile mele ...

Fața Ta îndurerată
N-o voi mai privi-o ...
Lume, suferință, lacrimi,
Plânsule, Adio ...
De-azi suntem pe veșnicie
Despărțiți ... Adio ...

... ȘI SPARG, ISUSE, HARFA

Din Harfa unei fără seamăn
Iubiri aprinse pe pământ,
Am vrut cum am știut, Isuse,
Mai drag și mai frumos să-Ți cânt.

În orice vers am pus o parte
Din viața care le-a purtat,
În fiecare slovă arde
Un strop din suflet îngropat ...

Am vrut a Dragostei Văpaie,
S-o smulg din suflet și s-o iau
Și cu-a ei flăcări arzătoare,
La lumea-ntreagă foc să dau.

Să văd că arde-o lume întreagă,
Cum eu am ars și-am suferit
De dragul dragostei de Tine,
Isus, iubitul meu, iubit ...

...Dar, când sunt trist, că nici cântarea,
Nici plânsul dorului nebun,
Nici arzătoarea mea iubire,
Nu-i spusă, cum am vrut s-o spun ...

Azi, vin și eu ca Magdalena,
Ce vasul scump și l-a sfărmat,
Din care nimeni după Tine,

Să nu mai fie-nmiresmat ...

...Și sparg, Isuse dulce, harfa
Cu care de-o viață-Ți cânt ...
Ca nimănuia după Tine
Să nu mai cânte pe pământ ...

Ajută-mă, măcar în Ceruri
Să-Ți cânt, Isuse Drag, așa ...
Cântarea Dragostei , ce-aicea
Am vrut ... dar n-am putut cânta ...

CEL DIN URMĂ

În lume cel din urmă cântec
De-acum în glasul meu ...
...S-a stins ...
Ca cel din urmă lanț ce-mi cade,
Cu ultimul suspin de plâns ...

Isuse,
Și cu-ntreg tumultul,
Și-adâncul dragostei nesaț,
M-arunc,
Mă contopesc,
Mă mistui ...
De-acum pe veci, în scumpu-Ți braț ...

Ah, ține-mă-mbrățișarea
Și-n viața Harului nespus,
De acum în totul
Pe vecie,
Al Tău,
Al Tău,
Al Tău ....
...Isus...

Amin ...

Slăvit să fie Domnul Isus !

Traian Dorz